

DAMLA

Kültür Sanat Edebiyat Dergisi

İstanbul Kadıköy Lisesi
Basın Yayın Kulübü

Yıl:2017
Sayı:26

YİNE...YENİDEN...HER ZAMAN...

Kimi zaman bir defter yaprağında, kimi zaman buruşturulmuş fakat atılmamış bir kâğıt parçasında. kimi zaman ise albümlerin tozlu sayfalarında bir yerde gizlenmişlerdir.

Sözcükler, şiirler, resimler, fotoğraflar...

Ve..”an” gelir uzanırverir ellerimiz onlara.Yüzleşiriz,kucaklaşırız ...Öyle bir kucaklaşmadır ki bu,gülümsemekle ağlamaklı bir yüz ifadesinde bazen yaşlar süzülürverir yanaklarımıza o “an” da iz bırakmışlar.. Şiirler, öyküler, resimler, fotoğraflar seslenirler uzaklardan, kulaklarınız çınlar.

“an” yine o “an” dır.

İşte şimdiki “an” belki de o “an” dır.

Sizlerde ilerde kucaklaşmak isterseniz..

Sarılın kağıda ve kaleme..

Bir “DAMLA” da sizin de “ANINIZ” kalıcı olsun.

Bir gün mutlaka sakladığınız bir yerden çıkacak ve gülümseyecektir.

Ondan daha güzel bir “an” var mı?..

Haydi!

Nusret KARACA

DAMLA

İstanbul Kadıköy Lisesi
Basın Yayın İletişim Kulübü
Kültür-Edebiyat ve Sanat Dergisi
2016-2017 Eğitim-Öğretim Yılı
Sayı: 26

Sanat Danışmanı
Nusret KARACA

Yayın Kurulu
Mustafa YAVUZ
Nusret KARACA
Ozan BİLGİN
Umut ÖRE
Yaşar İsa GENÇ
Serkan MEMİŞ

Yardımcı Ekip
Pelın GÖK
Cansın Naz ŞAHİN

Kapak Tasarım
Şevval Cansu CANDAS

Dergi Tasarım
Umut ÖRE

Denetim Kurulu
Mustafa YAVUZ
Tolga ÇETİNKAYA
Ayberin KUNDAK
Levent GÜDER

Düzeltilme
Edebiyat Zümresi
Mustafa YAVUZ

Sorumlu Müdür Yardımcısı
Ahmet ÇAYIR

Adres/Tel:
Moda Cad. No:158 Moda-Kadıköy-İstanbul

e-mail:
967427@meb.k12.tr

Katkılarından Dolayı İKL Aile Birliğine
Teşekkür Ediyoruz.

MÜDÜRÜMÜZDEN...

Değerli DAMLA okuyucuları;

Okulumuz Basın Yayın ve İletişim Kulübü'nün büyük emekleriyle hazırlanan dergimizin yeni bir sayısında daha birlikteyiz. Öncelikle şimdiden emeği geçen tüm öğretmen, öğrenci ve velilerimize teşekkür ediyorum.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da okulumuzda birçok güzel şeyler yaşadık. Özellikle sporda ve sanatta birçok başarılar elde ettik. Törenlerimizi, bayramlarımızı, belirli gün ve haftalarımızı kutladık. Birçok etkinliklerimiz oldu. Bu dergi ile yaşadığımız bu güzel şeyleri sizlerle paylaşmak bizleri daha da mutlu etmektedir. Ayrıca öğretmen ve öğrencilerimizin yazdığı şiirler, yazılar ve araştırmaları da buradan paylaşarak yeni bir etkinlik daha yapmış oluyoruz. Yazarlığa, gazeteciliğe, haberciliğe, tasarıma meraklı öğrencilerimizi de şimdiden geleceğe hazırlamış oluyoruz.

İstanbul Kadıköy Lisesi ailesi olarak dergimize her zaman sahip çıkacağız. Bundan sonraki yıllarda da yayın hayatına devam etmesi dileklerimle...

Mustafa YAVUZ

ATATÜRK ve EĞİTİM

Atatürk, yalnız büyük bir asker, komutan değildir. O bunun yanında büyük bir devlet adamı ve diplomat olduğu kadar, eğitim alanında da milletimizin çağ değiştirmesini, atılım yapmasını sağlayan büyük bir önderdir. Atatürk'ün Milli Eğitim konusunda gösterdiği ilgi ve bu konuda ileri sürdüğü görüşler incelendiğinde bu konuya adeta bir eğitim düşünürü, uzmanı gibi eğildiği, konunun bütün yönleriyle çok yakından ilgilendiği, çevresine Milli Eğitimin önemini anlatmak için her fırsatı değerlendirdiği, Milli Eğitimde göz önünde tutulması gerekli amaç ve ilkeleri açıklığa kavuşturduğu görülür. Atatürk eğitim alanındaki yenileşmenin önderidir.

Atatürk'ün gözünde, Türk Milli Mücadelesi, sırf askeri mahiyette, düşmanı vatan topraklarından kovmayı amaç bilen bir hareket değildi. Askeri alanda kazanılacak zafer, milli kurtuluşun ilk şartı idi. Fakat zaferden sonra yapılacak işler, bağımsızlık savaşı kadar önemliydi. Savaş sürerken bile, Atatürk, savaş sonrasının sorunlarına hazırlanıyor, bu arada Milli Eğitim konusunda da eğiliyordu. Bağımsızlık Savaşının en bunalımlı günlerinde, düşman kuvvetlerinin kesin sonuca ulaşmak hayaliyle baskılarını arttırdıkları, Ordumuzun Sakarya'ya kadar çekilmesine yol açan Kütahya-Eskişehir yöresindeki Yunan saldırısının tehlikeli şekilde geliştiği günlerde, 16 Temmuz 1921'de, Ankara'da "Maa-rif Kongresi" (Milli Eğitim Kongresi) toplanmıştır. Atatürk cephedeki şartların ağırlığına rağmen, bu Kongrenin ertelenmesine razı olmamış, hatta Kongrenin açış konuşmasını da kendisi yapmıştır. Bu açış konuşmasında, -devam eden savaşa ve bütün maddi imkânların düşmanı vatanımızdan kovmak için kullanmış zorunluluğuna rağmen- "milli" ve

"çağdaş" bir eğitimin temellerinin atılmasını, yapılacak işlerin sağlam bir programa bağlanmasını istemiştir. Bu konuşmasında: "Yüzyıllarca süren derin idari ihmallerin devlet bünyesinde açtığı yaraları iyileştirme yolunda harcanacak çabaların en büyüğü, hiç şüphesiz irfan (bilgi ve kültür) yolunda kullanmalıyız" iyen Atatürk, acı bir gerçeğe parmak basar : "Şimdiye kadar izlenen öğretim ve eğitim

yöntemlerinin, Atatürk, acı bir gerçeğe parmak basar : "Şimdiye kadar izlenen öğretim ve eğitim yöntemlerinin, milletimizin gerileme tarihinde, en önemli etken olduğu kanısındayım." Ayrıntıları eğitim uzmanlarına bırakmak istediğini belirterek, bazı genel ilkelere değinen Atatürk, eski devrin hurafelerinden, boş inançlarından, Doğudan ve Batıdan gelebilecek zararlı etkilerden uzak, milli karakterimize ve tarihimize uygun bir kültüre muhtaç olduğumuzu vurgular. Gelecekteki kurtuluşumuzun büyük önderleri" olarak selamladığı öğretmenlere duyduğu derin saygıyı dile getirir.

Çevresine inanç aşılar : "Silahıyla olduğu gibi, dimağıyla da mücadele zorunda olan milletin, birincisinde gösterdiği kudreti ikincisinde de göstereceğine asla şüphem yoktur" der. Atatürk'ün yıllar sonra, "Cumhurbaşkanı olmasa idiniz, ne olmak isterdiniz?" sorusuna, "Milli Eğitim Bakanı olarak eğitim davasına hizmet etmek isterdim" diye cevap vermesi bile, eğitimi millet hayatında ne kadar önemli bir etken olarak gördüğünün işaretidir. Atatürk'e göre eğitime ve öğretmenlere düşen başka bir görev de şudur: "millet olma" bilincini geliştirmek, aynı millete mensup olma duygusunu güçlendirmek, milli beraberlik ve bütünlüğü pekiştirmek. Bu konuda Atatürk şunları demiş: "Öğretmenlerden, eğiticiden mahrum bir millet henüz millet namını almak yeteneğini kazanmamıştır. Ona alelade bir kütle denir, millet denemez. Bir kütle millet olabilmek için mutlaka eğiticilere, öğretmenlere muhtaçtır. Onlardır ki bir toplumu gerçek millet haline getirirler". Özetle, Atatürk'e göre, kaynaşmış bir millet haline gelmenin, çağdaşlaşmanın, kalkınmanın, özgür ve demokratik bir toplum olabilmenin en etkili aracı eğitimdi.

.....

(TARİH KUCAK AÇINCA KİTABI/ PROJE ÇALIŞMASI)

“DERİNLİK”

Moda'daki tarihi Mahmut Muhtar Paşa Köşkü'nün de içinde yer aldığı eski Kadıköy Kız Lisesi, şimdiki İstanbul Kadıköy Lisesi'nde sanatsal ve kültürel etkinlikler hız kesmiyor.

Yılların köklü eğitim kurumunda edebiyat yayınları çeşitlilikle sürüyor. Fanzinler, sanat bültenleri, gazete, şiir kitapları derken şimdi de öğrenci ve öğretmenlerin anı, öykü ve denemeleri “Derinlik” adı altında kitaplaştı.

Basın Yayın ve İletişim Kulübü Öğretmeni Nusret Karaca'nın koordinatörlüğünde, Okul Müdürü Mustafa Yavuz'un anlamlı girişimi ile başlayan kitap, belki de geleceğin yazar adaylarının ilk yayınlanan ürünleri olacak.

Evet! Eğitim, dört duvarla sınırlı değil. Buna öncülük edip, olanak sağlayanları görmek ne güzel...

İKL GENÇLİK HAFTASI

Yüce önder Mustafa Kemal Atatürk'ün halkıyla bütünleşerek, Ulusal Kurtuluş Savaş'ımızı başlattığı gün 19 Mayıs 1919...

Emperyalist güçlere karşı kazanılan savaşların sonucu doğan Türkiye Cumhuriyeti Devleti... Aradan tam 97 yıl geçti. Yıl 2016...

Bu anlamlı günün içinde yer aldığı "Gençlik Haftası" nedeniyle Kadıköy'deki eğitim kurumlarımızda çeşitli etkinlikler düzenleniyor. Bu etkinliklerden biri de Moda'daki İstanbul Kadıköy Lisesi'nde gerçekleşti. Etkinlikler kapsamında yarışmalar düzenlendi, resim öğretmeni Nilufer Özakaçoğlu koordinatörlüğünde resim sergisi açıldı, okul yayınları ile ilgili stant açıldı, müzik grupları konserler verdi, tiyatro oyunu sergilendi. Özellikle öğrencilerin, müzik öğretmenleri Berrin Atın ve Gürcan Erdaş yönetimindeki müzik gruplarının sahne aldığı anlardaki coşkusu görülmeye değerdi.

YELİZ ÖZCAN'DAN BİR ÖDÜL DAHA

Kısa bir süre önce Arel kolejinin düzenlemiş olduğu yabancı dil hikaye yarışmasında İstanbul birinciliğini Kadıköy İlçesine getiren İstanbul Kadıköy Lisesi öğrencilerinden Yeliz Özcan bu kez Kadıköy İlçesine ve okuluna Türkiye birinciliği gururunu tattırdı. “Bir hayal kuralım, bir çeviri yapalım.” ana başlığı altında Çankaya Üniversitesinin düzenlediği 21.yüzyılda genç olmak-Yaratıcı yazın ve çeviri yarışmasının 7.si Çankaya Üniversitesi tarafından gerçekleştirildi. Türkiye’nin her tarafından altı yüze yakın çalışmanın gönderildiği bu geniş katılımlı yarışmanın yabancı dil deneme dalında İstanbul Kadıköy Lisesi 11-H sınıfı öğrencisi Yeliz Özcan Kadıköy’e Türkiye birinciliğiyle döndü. Yarışmaya İngilizce öğretmenini Tuba Kurt’un danışmanlığıyla katılan liseli genç ödül törenine ailesiyle katılmanın hazzını yaşadı. Ödül töreni sonrası okul basın yayın iletişim kulübüne fotoğraflarıyla destek sağlayan sınıfı arkadaşı İlayda Genç’e yarışmayla ilgili duygularını şöyle aktardı;

“Bu sene başta Tuba öğretmenimin katkısı ve başarımla gururlanan, desteklenen, sanatın içinde olan bazı öğretmenlerimin motivasyonu ile peş peşe ödüller alıyorum. Bu beni ileri için cesaretlendiriyor daha da yazmaya teşvik ediyor. İngiliz dili ve edebiyatına ilğim biraz daha fazla bunun yanında yarışmaların içinde yer alarak karşılaştığım bu sonuçlar beni nereye götürür bilemem. Fakat ailemin yazma konusunda beni teşvik etmesi, okulda da bunları ortaya çıkarma şansımın ve olanağımın olması beni daha da tetikliyor.”

İngilizce öğretmenini Tuba Kurt ise “Öğrencimin yeteneğinin farkında olmam, çalışmalarını yakından izlemem ayrıca onun ders öğretmenini olmam beklentilerimi yüksek tutmuştu. Yanılmamışım. Mutluyum, gururluyum.” sözleriyle duygularını dile getirdi

ÖĞRETMENLER GÜNÜ ŞENLİĞİMİZ

24 Kasım Öğretmenler Gününde okulumuz konferans salonunda gerçekleştirilen ve müzik öğretmeni Pınar Dikmen Karanacak'ın organize ettiği etkinlikte şiirler okundu, şarkılar söylendi. 80'li yıllara bir zaman yolculuğuna çıkıldı. Okul korusu zengin repertuarıyla mükemmel bir konser verdi.

SERGİ

İSTANBUL- 21 Mart nedeniyle ilçemizde de çeşitli etkinlikler gerçekleştiriliyor. Çeşitli kurum ve kuruluşların çok farklı etkinlik hazırlıkları içerisinde özellikle okullarımızın çalışmaları dikkat çekiyor. Sanata gönül veren çok sayıda öğrenci ve eğitimcilerimiz müzikle, sporla, fotoğrafla, resimle adeta şimdiden baharın gelişini bizlere önceden müjdeliyorlar.

İstanbul Kadıköy Lisesi öğrencileri 17 Mart 2016 tarihinde öğretmenleri Nilüfer Özakçaoğlu rehberliğinde bir resim sergisi açılışını gerçekleştirdiler. "Bahar" temalı sergi hakkında okulun en kıdemli öğretmeni(emekli oldu) Kamuran Coşkun Giray düşüncelerini şu şekilde dile getirdi "32 yıldır bu kurumun sanatsal ve kültürel etkinlikleri artık gelenekselleşti. Bu konuda öğrencilerimiz hep istekli ve azimli olmuşlardır ayrıca çok da yetenekliler, başarılarının sürekli olacağına inanıyorum. Nice sergilere!"

Kadıköy ilçesinde sanata gönül veren, üreten, yaşama çok geniş açılardan bakan eğitim kurumlarımız eğitimcilerimiz ve öğrencilerimizin olması ne kadar güzel.

İSTANBUL KADIKÖY LİSESİ FUTSAL TAKIMINDAN BİR İLK

Futsal branşında yeni bir yapılanma içine giren ve aldığı başarılı sonuçlarla dikkat çeken İstanbul Kadıköy Lisesi Futsal Takımı, Aydın'da katıldığı turnuvada birinci oldu. Aydın ilindeki turnuvada Kadıköy ilçesini temsil eden liseli gençlerimiz, Antalya 2.'sini 1-0 ve Aydın ilinin 1.'sini de 4-3'lük skorlarla yendi.

Maçlara Elif Ağrıfağaoğlu antrenörlüğünde hazırlanan Kadıköy Liseli futsalcıların kabile başkanlığını Ahmet Çayır yaptı. Burak Yaşar, Onur Doğan ve Semih Mazıcıoğlu'nun golleri ile sivrildiği İKL kadrosu şu oyunculardan kurulu: Berke Demirlenk, Anıl İbrahim Önal, Mehmet Taşçı, Semih Mazıcıoğlu, Oğulcan Atık, Ömer Berk Çözcü, Emre Ulaş, Doğukan Aslan, Furkan Aydan, Furkan Gürsoy, Onur Doğan ve Burak Yaşar...

İstanbul Kadıköy Lisesi Futsal Takımı için Aydın dönüşü okul bahçesinde bir tören düzenlendi. Başarılı sporculara, Okul Müdürü Mustafa Yavuz tarafından madalya verildi.

Ve Bu Yıl Ki Kadromuz

KADIKÖY LİSESİ'NDE ATATÜRK ORATORYOSU

Bugün 10 Kasım... Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün naçiz bedeninin aramızdan ayrılışının yıldönümü... Düşünceleri ise bizimle sonsuza dek yaşayacak, tıpkı Türkiye Cumhuriyeti gibi...

İstanbul Kadıköy Lisesi öğrencileri ve öğretmenleri, 10 Kasım için özel bir etkinlik düzenledi. Müzik öğretmenleri Gürcan Erdaş ve Berrin Atın'ın "Atatürk Oratoryosu" ilgiyle izlendi. Konferans salonundaki etkinlik dışında okul bahçesinde şiirler okundu, konuşmalar yapıldı, meşaleler yakıldı, Atatürk büstü çiçeklerle donatıldı. Mustafa Kemal Atatürk'ün Türkiye Cumhuriyeti'ni emanet ettiği Türk gençliği ile gelecek nesillerin onların eseri olacağını belirttiği eğitimciler, Ata'larına olan saygılarını bir kez daha gösterdiler.

Yıl 1918; Mondros, işgaller, umutsuzluk...

Yıl 1919; Samsun... Bir ışık, bir aydınlık yol (Anadolu)...

Yıl 1920; Sevr, paylaşımlar...

Yıl 1920; 1. TBMM, ulusal egemenlik...

Yıl 1921-22; Cepheler, savaşlar, antlaşmalar...

Yıl 1922; Saltanat kaldırılıyor...

Yıl 1923; Lozan ve CUMHURİYET... Ve sonrası devrimler, yenilikler...

Yıl 1938; Kim demiş öldün diye? Bedenen evet, ya düşüncelerin? Yaşıyor...

Senin yerin yüreğimiz, orada yaşıyorsun!..

SHAKESPEARE ve "BİR YAZ GECESİ RÜYASI"

Yıllardır tiyatro çalışmalarını sürdüren ve birçok önemli eseri sahneye koyan İstanbul Kadıköy Lisesi, 2015-2016 Eğitim-Öğretim yılında bu kez Shakespeare'den bir oyunla izleyicilerle buluştu.

İstanbul Kadıköy Lisesi Tiyatro Kulübü öğrencileri, bu sene William Shakespeare'in ölümsüz eserlerinden biri olan "Bir Yaz Gecesi Rüyası" adlı oyunu hazırladılar. Oyunun yönetmeni, İstanbul Kadıköy Lisesi'nde birçok başarılı oyuna imza atan Türkan Aktoprak oldu. Oyun, aşk ve evlilik üzerine olmakta ve Atina'da bir yaz gecesinde gerçekleşen garip olayların trajikomikliği anlatılmaktadır.

Oyunda yer alan öğrenciler; Alper Orhonlu, Arda Göksu, Azra Akiz, Batuhan Kenan Eren, Bengisu İyigör, Berfin Bayazit, Devrim Şeyma Varol, Doğa Naz Yılmaz, Ebru Şevval Şahin, Furkan Alkan, Hasan-can Ercan, Kumsal Artuğ, Lara Güneş, Mert Efe Eray, Niran Çakıroğlu, Selin Taşkın, Serra Ötken, Sude Doğan, Yağmur Babalık ve Zeynep Lara Değerli...

"Gözlerin birer kılavuz yıldız sanki sözlerin unutulmaz birer ezgi. Öyle ki ekinler yeşerdiğinde bahar çiçeklerinde goncalar belirdiğinde, tarlakuşunu değil seni gözler çobanlar, senin sesini özler"

FOLKLOR

Kadıköy Moda'nın köklü kurumu İstanbul Kadıköy Lisesi; şiir dinletileri, Yazarlar-Kitaplar Şenliği, Bilim-Sanat Söyleşileri, sergiler, müzik dinletileri ve spor karşılaşmaları ile adeta bir "Sanat Lisesi"...

Öğrencilerin çeşitli yeteneklerini ortaya çıkarmak için çaba sarf eden, sanata ve spora ilgili eğitimcilerin bulunması, okul yöneticilerinin desteği ve Okul Aile Birliği'nin katkıları, camianın bölgede bu konularda farkını ortaya koyuyor. Her boş zamanı değerlendiren öğrenciler içerisinde Halk Oyunları, daha çok yatılı öğrencilerin ilgisini çekiyor. Okulda daha fazla zaman geçiren bu öğrenciler, çalışmalarını daha bir ciddiyetle ve disiplin içinde gerçekleştirip, yılsonundaki gösteriye hazırlanıyor.

İstanbul Kadıköy Lisesi Müdürü Mustafa Yavuz'un etkinlikleri desteklemesinin yanı sıra özellikle bu yıl Halk Oyunları ekibinin oluşturulmasını istemesi üzerine çalışmalar aralıksız olarak sürdürülüyor.

KADIKÖY GELECEĞİ KODLUYOR

Kadıköy İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nün bilişim alanında başlattığı "Kadıköy Geleceği Kodluyor" projesi eğitimi İstanbul Kadıköy Lisesi'nde başladı. Eğitimcilerin eğitimi projesinin sloganı "Teknolojiyi Seven Parmak Kaldırsın".

Uygulamalı eğitim okulun birçok etkinliğinin gerçekleştirildiği okul kütüphanesinde gerçekleştiriliyor.

İKL KIZLARI BASKETBOL'DA KADIKÖY ŞAMPİYONU(2015/2016)

İSTANBUL- Okullarımızda eğitim-öğretim ve sınavlar sürerken; gençlerimiz sanatsal, kültürel ve sportif etkinliklerde de yoğunlaşıyor. Bir yandan sergiler, paneller, kitap günleri ve müzik dinletileri gerçekleştirilirken, diğer yandan da sportif karşılaşmalar düzenleniyor.

Kadıköy İlçesi Liseler Arası Erkekler ve Kızlar Basketbol Şampiyonalarında bu sezon iddialı bir kadro kuran İstanbul Kadıköy Lisesi Kız Basketbol Takımı, son iki maçında Suadiye Hacı Mustafa Tarman Anadolu Lisesini 51-24 ve Erenköy Kız Anadolu Lisesini de 43-34 yenerek şampiyon oldu.

Beden Eğitimi Öğretmeni Zehra Sormageç ile Coach Kerem Aşıcı'nın çalıştırdığı İKL Kız Basketbol Takımı'nda şampiyonluğa imza atan öğrenciler ise şu şekilde: Ece Saygut, İrem Ünlü, Pelin Ünlü, Doğa Tok, Melike Mutlu, Şerife Çelik, Melis Duman, Işıl Zaza, Pınar Zor, Buse Türkeri, Elif Zeynep Kutlu.

SADBERK HANIM MÜZESİ GEZİSİ

Okulumuz Coğrafya öğretmenleri emekli Kamuran Coşkun Giray ile Md. Yrd. Fatma Oğuz öğrencilerimizle Sadberk Hanım Müzesi'ne gittiler. Vehbi Koç Vakfı Sadberk Hanım Müzesi, 14 Ekim 1980 tarihinde Sarıyer-Büyükdere'de Azaryan Yalısı olarak adlandırılan yapıda, Vehbi Koç'un eşi Sadberk Koç'un anısına, O'nun kişisel koleksiyonunu sergilemek üzere açılmış, Türkiye'nin ilk özel müzesidir.

İSTANBUL KADIKÖY LİSESİ KIZ BASKETBOL TAKIMI 1. BÖLGE ŞAMPİYONU OLDU

İstanbul Kadıköy Lisesi Kız Basketbol Takımı Fenerbahçe Kolejini 9 Aralık 2016 tarihinde 44-42 yenerek son 16 takım arasına kaldı. Bitime son 10 saniye kala top Fenerbahçe'deyken İstanbul Kadıköy Lisesi Kız Basketbol Takımı oyuncusu Nazlı'nın topu çalarak galibiyeti almasıyla gelen galibiyet sonucunda İKL 1. Bölge Şampiyonu oldu.

İstanbul'da son 16 takım arasına kalan İstanbul Kadıköy Lisesi Türkiye Şampiyonası için eleme maçları oynayacak.

Takım Kadrosu: Nazlı Şavlak, Melis Duman, İrem Ünlü, Pelin Çoban, Pınar Zor, Mina Erkal, Şerife Çelik, İlayda Pekdemir, Ecenaz Olcay, Ece Saygut, Doğa Tok, Buse Türkeri, Selin Erhan

BADMINTON

Sporun birçok branşında faaliyet gösteren ve bu branşlarda dönem dönem yaptığı atılımlar ve yeniliklerle kendini sürekli geliştiren bu köklü camia hız kesmek bilmiyor. Bu yılda Zehra SORMAGEÇ ve Can YILMAZER (Koç) öncülüğünde Badminton takımını salonlara taşıdılar. İlk yılları olmasına rağmen Kadıköy ' de kızlar liginde ikincilik, erkeklerde ise üçüncülük kupasını kazanan İstanbul Kadıköy Lisesi Badminton takımı önümüzdeki turnuvalar için umut verdi. Amaçlarını önümüzdeki yıl İstanbul şampiyonasında Kadıköy ilçesini başarıyla temsil etmek olduğunu söyleyen Badminton takımdan Nihal Ezgi ARSLAN " Umarım bu amacımıza ulaşırız. " dedi. Okulun öğrencilerinden Ebru Şevval ŞAHİN " Bu spora gönül veren arkadaşlarımın çabalarının boşa çıkmayacağına inanıyorum. " diyerek görüşlerini bildirdi.

İlk Badminton takımı şu sporculardan oluşuyor: Nihal Ezgi, Gözde Nur, Hilal Nur, Şeyda, Ekin Doğa, Muharrem, Ahmed Yesevi, Battal Erdem, Kemal Oğulcan, Oğuzhan

ADLARI İLE YEDİTEPE İSTANBUL

Sarayburnu Tepesi
Çemberlitaş Tepesi
Beyazıt Tepesi
Fatih Tepesi
Yavuz Selim Tepesi
Edirnekapı Tepesi
Kocamustafapaşa Tepesi

Dilan İLA

YİRMİ YIL SONRA YENİDEN <<DOSTUM MOZART>>

Nusret Karaca

Ve Mozart ölüyor... Çoğu insanlar gibi yakalandığı hastalıktan kurtulmayarak yatağında ölüyor.

Kuşlar gelip geçmiş ama Salzburg doğumlu Wolfgang Amadeus Mozart insanlara (Renk, dil, din ayrımı gözetmeksizin) mutluluk dağıtmayı yine sürdürecektir.

Hoşça kal büyük Mozart. Sevgili dostum benim!

Yıl 2016

Bir arkadaşın imzalı armağanı <<Dostum Mozart>> yirmi yıl sonra düşüyor avuçlarımdan arasına evrim kitaplığından. Bir mücevher gibi saklamışım yıllardır. Sararmış yapraklarını teker teker ama yavaş yavaş çeviriyorum. 222 sayfaya yeniden ulaşıverdiğimde Nadir Nadi'nin <<BİTİRİRKEN>> i de bitiveriyor. Yirmi yıl sonra <<DOSTUM MOZART>> ı yukarıdaki satırlarla uğurluyor yine Nadir Nadi.

Kendi deyimle müzikle ilgisi <<Emekli bir amatör kemancı>>dan ibaret Nadir Nadi'nin coşku dolu sevgisidir. Mozart'a <<Dostum Mozart>> dedirten. Mozart müziğini seven amatör bir kemancı, rastlantı sonucu sevmiş Mozart müziğini. Sonra bakmış ki Mozart müziği üzerine çalışma yapılmamış, tüm eksiklerine karşın eli kâğıda kaleme sarılmış, kucaklayıvermiş. <<Dostum Mozart>>!

<<Edebiyatçıların her biri kendine göre bir Mozart yaratmaya çalışmış. Onların çoğunu okuyup geçtim. Temel kaynaklar dışında başvurduğum başka kitaplar da var ancak buraya alamıyorum. İsteme-yerek yaptığım yanlışların bağışlanmasını diliyorum>>

En etkili kaynak olarak Mozart'ın mektuplarından yararlanmış Nadir Nadi. Son bölümde Mozart'ın yaşamından resimler var.

Nadir Nadi ve Mozart... Şimdi nerede, hangi müziği dinliyorlardır kim bilir? Birini hiç görmeden yapıtlarıyla, yaşam felsefesiyle benimseyerek ve O'na <<Dostum>> diyebilmek. En zor olanı gerçek dostlarla kucaklaşmak.. Nerede, nasıl karşımıza çıkar bilinmez. <<Dostum>> diyerek sakladığınız bir kitap işte böyle yirmi yıl sonra düşer avuçlarınız arasına. Siz de kâğıda kaleme salıverirsiniz bu <<DOST>> u tanıtmak için birilerine.

Şimdi kulaklarıma güzel bi melodi geliyor yan odadan. Kızım piyanoda Mozart çalışıyor. Anlaşılan <<DOSTUM MOZART>> hiç ayrılmayacak bizim evden.

SAFRANBOLU... FATİH'in "ÇEŞM-İ CİHAN" I... AMASRA

Bir Tarihçinin Günlüğünden...

Sonbaharın son günleri... Batı Karadeniz'e bir/iki günlük yolculuk... Önce "Safran" bitkisinin memleketi... TRT belgeselindeki gibi "SAFRANBOLU" da ZAMAN"... Tarihi Osmanlı Evleri, tarihi çarşı, bakırcılar, el sanatlarının son temsilcilerini anlatan "USTAYA SAYGI" günlerine hazırlık. Camlı Kanyon, Hıdırlık Tepesi ve Kaymakamlık Konağı, camiler, Yörük Köyü ve de Safranbolu'nun olmazsa olmazı safran lokumu, helvası... Zaman nasıl da geçiyor Safranbolu'da. Dingin bir ortam, gerilim yokâk. "Burada kalsam ve şiirler yazsam" diyorum....

Gün bitiyor, gece de güzel burada... O da geçiyor. Sabah yolumuz Amasra..

Yemyeşil bir doğa ortasında yolculuk. Amasra kucaklıyor bizleri. İnmeden tepede fotoğraf molası... Camiler, Çekiciler Çarşısı, Koylar, Balıkçı Tekneleri, Öğretmenevi, Amasra Kalesi. Kahvehaneler ve Amasra Müzesi....

Amasra'nın yakınlarında bugüne kadar bir arkeolojik kazı yok... Yani bu durumda tarihi açısından somut bir veride yok gibi. M.Ö.12.y.y.da Fenikeliler burada bir ticaret kolonisi kurmuşlar. Ama ilk yerleşmenin M.Ö.15.y.y da denizden gelen kavimler tarafından yapıldığı sanılır. Hititler ve Kaşkaların Amasra çevresinde uzun süre yaşadıkları tahmin edilir...

FENİKELİLER kente "SESAMOS" adını vermişler. Daha sonra kent İYONYALILAR tarafından koloni haline getirilmiş bir sürede. PERS egemenliğine girmiş. Büyük İskender PERSLERLE kuvvetli bağlar kurmak istediğinden komutanlarından KRATEROS'u Pers Prensesi AMASTRİS ile evlendirmiştir.

Amastris zamanında Amasra yeniden kurulmuş ve büyük bir şehir görünümünü almıştır..M.Ö.73-70 "de Roma ordusu kenti eke geçirmiştir. Kent en son Ceneviz yönetimindeyken Osmanlı Padişahı FATİH SULTAN MEHMET'in lala'sına " lala,Çeşm-i Cihan bu mu ola?"(Dünya'nın Gözbebeği) dediği ve "BAKACAK TEPEŞİ"den hayran olup, Osmanlı topraklarına kattığı AMASRA' Cenevizlilerden savaşız teslim alınmıştır.(1460)...

Amasra Müzesi önün de Fatih ve Mahmud Paşa'nın heykelleri bulunmakta. Müzede Arkeolojik Eser Salonu, Etnografik Eser Salonları, Açık Bölüm içinde çok sayıda heykeller, mezar stelleri, Hellenistik ve Roma dönemine ait kandiller, halılar, süs eşyaları, Kur'an-ı Kerimler, yazı takımları, mutfak kapıları, ahşap işçilik örnekleri, amphoralar, şişeler, sütunlar bulunmakta...

Evet, bir sonbahar günü tarih ve uygarlık dolu ülkemizde bir hafta sonu "TARİH VE UYGARLIKLA" kucaklaşmak ne güzel. Bir de Tarih öğretmeni, yazar ve de şair olunca bir şeyler yazmanın, tarihe bir not daha düşmenin tadına doyum olmuyor. Hele bunu paylaşınca... Bu arada bu bilgileri derlememe kaynak olan Amasra Müzesi yöneticilerine de kucak dolusu sevgiler... Saygılar...

DİŞ KİRASİ VE DİREKLERARASI

İstanbul tarihi atmosferi, hayatı, insanı, havası, semtleriyle yaşam isteyen hep yaşayan bir şehir. Yahya Kemal'in de dediği gibi bir semtini sevmek bile bir ömre bedel İstanbul'un. Eski yıllarda ramazan ayları bir başkaydı. İnsanlar 15 gün öncesinden temizliğe başlar alışveriş yapılır bayram havasına girilirdi. Büyük ramazan sofraları kurulur halk hep beraber karnını doyurur ve ibadetini yapardı. Eski İstanbul Ramazanlarının önemli yanlarından biri de zengin konaklarının halka açılıyor olmasıydı. Yazları bahçede kışları ise selamlıkta sofra kurulurdu. Her akşam iftar verilirdi. Mahallenin dışında çevredeki her insan iftara davet edilirdi fakir fukara aç kalmazdı. Sıradan halk, fakirler ve rütbeliler asiller hep birlikte iftar ederlerdi. Yine bu dönemin önemli şeylerinden birisi de dış kirası idi. Konakta iftarını yapana değişik hediyeler veya keseyle para verilirdi. Bunun dışında sadece iftarda değil teravih namazlarında da konaklarda bir seferberlik olurdu özel olarak seçilmiş en güzel sesli müezzinler konaklarda istihdam edilirdi. Günümüze bakarsak yine bu tarz şeyler var vakıflar ya da kurum kuruluş tarafından büyük ramazan sofraları kuruluyor fakat artık çok kalabalık ve büyük bir şehir İstanbul aynı samimiyeti yakaladığımız söylenemez aynı bayram havasını tekrar getiremeyiz yine de bu şehrin tarihi her zaman bir şekilde korunmalı.

Bu dönemin başka bir uygulaması mahyalar. Bu dönemde camilere mahyalar kurulmuş. Başlarda mahyalar görsellikten ibaretti dönemin zevkine göre değişik nesneler mahyalarda sergilenirdi ayrıca hareketli mahyalar da bu dönemde oldukça ön plandaydı. Mahya ustası resimleri yerleştirdikten sonra minareden ipleri hareket ettirerek şekil değiştirmesini ve hareket etmesini sağlardı.

Osmanlı'nın son dönemlerinde 1800'li yıllarda ramazan ayında insanlar oruçlarını tutar iftarı yapar ve teravih namazından sonra ellerinde fenerler Vezneciler'den, Unkapanı'ndan farklı semtlerden Şehzadebaşı'na doğru yürürlerdi nedeni ise açık direklerarası. Şehzadebaşı, İstanbul'un tarihsel açıdan çok önemli bir yeridir. Şehzadepaşa Camii, Beyazıt Meydanı, İstanbul Üniversitesi, ünlü vefa bozacısı semti çevreleyen önemli yerlerden sadece birkaçı. Asıl konu ise direklerarası isim biraz karmaşık ne olduğunu bilmeyen biri için çok değişik anlama gelebilir ama basit ramazan ayında Şehzadebaşı'nda boş alanlara direkler dikilirdi ve aralarına çadırlar kurulurdu, insanlar teravih namazından sonra bu çadırların altında toplanır ve eğlenirdi. Baş eğlence tiyatro idi, önceleri sadece önemli şahsiyetler adına yapılan bu eğlenceler daha sonra halka açık hale geldi ve halkın vazgeçilmez kaynaklarından biri oldu.

Tiyatrolar, meddah, musiki fasılları, Hacivat-Karagöz ile halk neşeli saatler geçirirdi. Bunların dışında hokkabazlar, ateş yutan adamlar, dev alanlarda direklerarasının eğlence unsurlarındandı. Fakat 1930'lu yılların sonunda İstanbul'un eğlence hayatı Beyoğlu'na kaymaya başladı ve direklerarası durgunlaştı ama hala devam etmekteydi. Ta ki 1958 yılında Menderes'in bulvarlara ve meydanlara büyük ramazan çadırları kurmasıyla direklerarası eğlenceleri de tarih kitaplarının sayfalarında kaldı...

TARİHTEN BİR YAPRAK

"TARİHTEN .."

'AÇLARLA TOKLARIN SAVAŞI"... "NİKA İHTİLALİ "

Bizans... Konstantinopolis... İstanbul ve AT MEYDANI... HİPODROM

Romadaki benzerleri gibi inşa edilen ve 30.000 ile 50.000 seyirci kapasiteli Hipodrom .(Sultanahmet)tarihte MAVİLER İle YEŞİLLERİN çok sayıdaki at yarışlarına sahne olmuş.Maviler siyasal olarak tutucu ve gelenekçiydi.Roma'nın yönetimin elinde tutan kesimi temsil ederken Yeşiller ise ticaret ve zanaatle uğraşan kesimi temsil ediyorlardı. Daha önceleri Beyazlar takımı Mavilere,Kırmızılar'da Yeşillere katılmışlardı.Böylece yarışlar iki takım arasında yapılıyordu.İki takımın rekabeti İmparatorun işine geliyor ve muhalefetin güçlenmemesi kendi iktidarını sağlamlaştırıyordu.Ayrıca Mavilerle Yeşillerin Hristiyanlığı yorumlamaları da farklıydı.

Ancak 532 yılında güçler birleşti ve NİKA(Zafer)çıgıllıkları ihtilale dönüştü Ayasofya Katedrali hasar gördü..İmparator Justinuanus bu ayaklanmadan eşi Thedora'nın ve Generalinin soğukkanlılığı ve kararlılığıyla kurtuldu.Ayaklananlar Hipodrom'da sıkıştırıldılar ve kılıçtan geçirildiler.Ayasofya ise daha sonra yeniden inşa edildi.

BOSPHORUS HAKKINDA PEK BİLİNMEYENLER

"BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?"

-Ayasofya'nın tamiratlar nedeniyle kubbesi tam bir çember değildir.

-Büyük Ada'da bulunan ve 19.y.y ait en eski otel dünyadaki en eski ahşap yapıdır.

-Nişantaşı adlı taş Fatih 'in1.geldiği bir ok yarışması adına dikilmiştir.

-Beyazıt Kulesi ilk olarak 1749 yılında ahşap olarak inşa edilmiştir. Sultan 2.Mahmut 1828 yılında yeniden bugünkü haliyle yaptırmıştır.

-Cağaloğlu hamamı Sultan 3.Mustafa tarafından şehrin su ihtiyacı nedeniyle büyük hamam yapılmasını yasaklamasından önce yapılmış son büyük hamamdır.

-Yangın kulesi olarak kullanılan Beyazıt Kulesi'nin iki yanına gündüz ikişer sepet, gece ikişer kırmızı fener konulur yangın yönü oradan belirlenir ve yangın bitinceye kadar sepet ve fenerler asılı kalırmış.

Kaynak: Tarih Portalı

İSTANBUL'UN ADLARI

İSTANBUL'UN ADLARI

Grekçe

Vizantion

Ermenice

Vizant

Stimbol

Esdambol

Eskomboli

Selçuklular Zamani

Konstantiniyye

Mahsura-i Konstantiniye

Stanbul

Osmanlı Türkçesi

Dersaadet/Deralliye

Mahsura-i Saltanat

İstanbul/İslambol

Darü's-saltanat-ı Aliye

Asitane-i Aliye/Südde-i Saadet

Darü'l-Hilafetü'l-Aliyye

Payitaht-ı Saltanat

Dergah-ı Mualla

Latince

Bizantium

Antoninya

Alma Roma

Nova Roma

İslavca

Çargrad

Konstantingrad

Rumca

Konstantinopolis

İstinpolis

Megali Polis

Kalipolis

Viking dilinde

Miklagord

İslam Dünyası

Belde-i Tayyibe

İstenpolin

Arapça

Bizantiya

El-Mahsura

Kustantina el-Uzma

Dilan İLA

BİR İKL MEZUNUNUN GEZİ NOTLARI

Sezgin KORCUN

İstanbul Üniversitesi

İngiltere'ye ilk gidişim 2008 yılı yazında olmuştur. O zamanlarda gitmek istediğim tek ülke orasıydı. Henüz gitmeden binlerce kilometre öteden okuduklarım ve oradan şuradan gördüklerim beni çekmişti adeta kendisine. İngiltere ile Londra'da tanıştım. Gördüğüm, gezdiğim ve ruhunu yaşadığım ilk yer burası idi. Adımımı ilk attığımda artık İstanbul'dan sonra gönlümü fetheden ikinci şehirde idim.

Londra'yı batıdan doğuya bir nehir ikiye ayırır. Bu Thames nehridir ve tıpkı İstanbul boğazında olduğu gibi şehrin güzellikleri nehrin iki yanına saçılmıştır. Hepimizin bildiği saat kulesi yani Big Ben, ülkenin yönetildiği iki kamarayı içerisinde barındıran Parlamento Binası'na bitişik haldedir. Karşısına oturup binanın ayrıntılarına dikkatle baktığınızda gotik mimariyi içinizde hissetmemek elde değildir. Yan resimde Parlamentonun bahçesindeyim.

Bahçelerden söz açılmışken şunu söylemek isterim, Londra her ne kadar bir metropol olsa da bahçe ve parklar sayılamayacak kadar fazladır. Şehrin her neresinde olursam olayım şöyle bir dinlenecek, biraz çay içecek bir yeşillik elbet buldum. Hatta bazı parklar o kadar büyüklere ki, bir gününüzü komple ayırsanız bitiremezsiniz. Sizi Parlametodan biraz yukarı çıkarayım. Geniş caddeler, büyük ve heykellerle dolu meydanlar ile West End'e, tiyatronun merkezine

geldim... Şehrin her yerine yayılmış tiyatroların en yoğun olduğu yerde heyecanlanmamak elde mi? Bir asrı aşkın, sütunlu ve muhteşem korunmuş tarihi tiyatrolar... Ama öyle bir tiyatro var ki West End'de değil, Thames'in biraz daha doğusunda, kıyıda beyaz boyalı, tahta silindir bir bina... Burası Shakespeare ve oyun ekibinin kurduğu tiyatro yandıktan sonra tekrar anısına yapılan Globe Theatre.

Thames Nehri üzeri birbirinden farklı köprüler ile doludur. Londra'nın en doğusunda ki köprü – Tower Bridge (Kule Köprüsü) - şehrin kapısı mahiyetindedir adeta. İskoç kalelerinden esinlenerek inşa edilmiş bu baskül köprü Kraliçe Victoria dönemi mimarisinin başyapıtı gibidir. Köprüden kuzeye geçtiğimizde bizi buram buram ortaçağ kokan bir kale karşılar. Bazen monark sarayı, bazen zindan olarak kullanılan bu kale – Tower of London (Londra Kulesi) - günümüzde müzedir.

Londra, M.Ö 43 yılında Britanya'yı işgal eden Romalılar tarafından Londinium adı ile yaklaşık iki bin yıl önce kurulmuştur. Demin sözünü ettiğim Londra Kulesi'nin çevresi en eski yerleşim yerleridir ve City of London denilen şehir merkezine doğru Roma döneminden kalan sur ve duvar kalıntılarını görmek mümkündür. Londra tarihin ve teknolojinin bir arada dans ettiği bir şehirdir. Fakat yüksek binalar her yere yayılmış halde değildir. Daha çok Londra'nın doğusunda Canary Wharf ve şehir merkezinde toplanmışlardır.

İstanbul'un Mimar Sinan'ı ne ise Londra için de Sir Christopher Wren odur. Wren şehrin çoğu yerine muhteşem kilise ve binalar tasarlamıştır. Bunların en önemlisi şüphesiz St. Paul Katedrali'dir (Yanda-ki gravür). Londra ortasında Thames kıyısında ihtişamlı kubbesini uzatmış şehri izlemektedir. Bazı kraliyet törenleri bu katedralde gerçekleşir. İçerisi muhteşem güzelliktedir ve dilerseniz kubbesine çıkıp Londra'yı geniş açıdan izleyebilirsiniz. Önemli dini mabetlerden bahsederken Westminster Manastırı'ndan söz etmeden yapamayacağım. Yukarıda adı geçen Parlamento Binası'nın hemen arkasında olan manastır içerisine adım attığınız anda İngiliz kilisesini yaşıyorsunuz. Muazzam ayrıntı ile işlenmiş yüksek tavanlar, uzunlamasına bir nef, harika heykeller... Bu manastır içerisinde aynı zamanda birçok İngiliz kral ve kraliçeleri ile bazı bilim adamlarının mezarını barındırmaktadır.

1. Elizabeth, 7. Henry, Isaac Newton, Charles Darwin... Çoğu monarkın taç giyme törenleri de burada yapılmaktadır.

İstanbul'un Taksim Meydanı, New York'un Times Meydanı, Londra'nın ise Piccadilly Meydanı. Alışverişin ve birçok ünlü markanın kalbinin attığı yer bu meydan ve açıldığı yollardır. Londra'da çok fazla meydan vardır lakin en ünlüsü ortasında Eros heykelinin bulunduğu Piccadilly Meydanı'dır. Bir diğer meşhur meydan, Amiral Nelson sütununun ortasında yer aldığı Trafalgar Meydanı, İngiltere kraliyet ailesinin yaşadığı Buckingham Sarayı'na giden uzun kırmızı yolun girişinde bulunur. Bu saray kraliyet ailesine ait saraylardan yalnızca biridir. İçerisindeki her eşya ve duvarın muazzamlığı tarif edilemez. Altın varaklar, kadife duvar kâğıtları, devasa aynalar, resimli tavanlar, işlemeli ahşap dolaplar ve daha niceleri...

Müzeler arasında en büyüğü British Museum (Britanya Müzesi), içerisinde envai çeşit eseri barındırır. Dünyanın her kültürüne ve tarihine ait antik kalıntılar merak uyandırır. Dünyanın yedi harikasından biri olan bir zamanlar Bodrum'da bulunan Halikarnas Mozalesinden arda kalanlar British Müzesinde sergilenmektedir. Müzedeki eserlerin hepsini bir günde görmek mümkün değildir. Ben tarihe olan özel merakımdan yedi tam günümü bu müze eserlerine ayırdım. Mısır, Asya, Roma, Antik Yunan ve İslami birçok eser bu müzede bulunmaktadır. Bir diğer müze ise Trafalgar Meydanı'nda bulunan National Gallery. Burada kendinize muazzam resimlere bakarak terapi yapabilirsiniz. Picasso ve Dali ile arkadaş olabilirsiniz. Ayrıca hepimizin bildiği sanatçısı Gentile Bellini olan Fatih Sultan Mehmed'in portresi de bu galeride bulunmaktadır. Londra, müze bakımından çok çeşitli bir şehirdir. Madame Tussauds balmumu müzesinde birçok ünlü isimle fotoğraf çekinebilir, Natural History Museum'da (Doğa Tarihi Müzesi) prehistorik kalıntılar, dinozor iskeletleri ile geçmişe yolculuk yapabilir, Science Museum'da (Bilim Müzesi) teknolojinin kilometre taşlarını keşfedebilir, Victoria & Albert Museum'da 5000 yıllık sanat koleksiyonuna göz atabilir ve Sherlock Holmes Museum'da esrara kendinizi atabilirsiniz. Bunlar ve adını saymadığım diğer tüm müzeler tüm meraklarıma cevap vermiş ve beni bilgilendirmiştir.

Şunu söylemeliyim ki İngiltere tarihine muhteşem bir ehemmiyet göstermektedir. Londra sokaklarında gezerken tarihi hissetmemek elde değildir. Genellikle gördüğümüz sis, gotik ve tarihi binalar, hafif yağan yağmur, Victorian dönemi sokak lambaları, kırmızı telefon kulüpleri, eski model taksiler ve iki katlı otobüsler bana Londra'nın ruhunu hissettirdi. Gerçeği görmek nasıl baktığımıza bağlıdır. Bakarken hissettikleriniz, size şehre, insana, sevgiye dokunabilme şansı verir yürekten.

Biraz sokağa inelim ve size yollardaki Londra'dan bahsedeyim. Sokak gösterileri Londra'nın bir kültürü haline gelmiştir. Taklitler, balon ve ateş gösterileri, sihirbazlıklar, müzik dinletileri, kaldırılara çizilen Rönesans resimleri, Thames kıyısındaki kumlara üç boyutlu şekiller ve daha çok çeşitli gösteriler. Tüm bunlar sizi bir parktan bir müzeye oradan da bir tiyatroya giderken yolda bile sıkılmamanızı sağlayan şeyler. Canlı bir şehir ve hiç uyumuyor. Meşhur İngiliz pubları önlerinde iş çıkışı toplanan insanlar, hala İngiliz aristokrasisini devam ettiren pelerinli, bastonlu ve melon şapkalı insanlar, işlerine gidip gelen halk, gösteriler, atlı askerler, turistler Londra'nın sokaklarında, kanın damarlardan aktığı gibi akıyorlar.

Alışveriş konusunda da Londra çok fazla seçenek sunmaktadır. Sokak marketleri çok ünlüdür. Covent Garden Market, Borough Market ve Leadenhall Market beni kendine hayran bırakan yerlerden birkaçıdır. Knightsbridge'de bulunan Harrods en eski alışveriş merkezlerindendir ve dış cephesi yüzlerce ampulle ışıklandırılmıştır. İçi ise alışverişini görsellikle birleştiren harika bir mağazadır. İstanbul'un İstiklal Caddesi, Londra'da Oxford Caddesi ve Regent Caddesi'ne denk gelir. İngilizler antika eşyalara çok değer verirler ve şehrin birçok yerinde ikinci el ve antikacı dükkânları ve pazarları bulunur. Ayrıca İngiltere'de Türkiye'de pek rastlamadığımız türden dükkânlar yer alır. Bunlar tek tür ürünlerin satıldığı yerlerdir. Örneğin yalnızca harita dükkânı, sadece hediye kartı dükkânı gibi... Her yerde kitapçı ve kütüphane bulabilirsiniz.

Kitap kesinlikle bu ülkede bir kutsiyete oturturulmuştur. Britanya Kütüphanesi dünyanın en büyük iki kütüphanesinden biridir.

Tüm bahsettiklerim Londra'nın yüzeyinde olanlardır. Bir de şehrin altında başka bir hayat vardır; Underground (Metro). Dünyanın en eski yer altı ulaşımı Londra'dadır. Tüm hatların toplam uzunluğu 400 kilometredir +ve dünyanın ikinci en büyük metrosudur. Günlük ortalama 3 milyon kişiyi taşıyan Londra metrosu yer altında ayrı bir dünya oluşturmuştur..

Dünyanın başlangıç meridyeni olan Greenwich, Londra'nın doğusunda aynı isimli bölgeden geçmektedir. Aynı yerde İngiltere'nin önemli üniversitelerinden biri olan Greenwich Üniversitesi de bulunur. Üniversiteden söz açılmışken Oxford'dan bahsetmemek olmaz. 2010 yılı yazında tekrar İngiltere'ye gittiğimde Londra'dan Oxford'a yolculuk yaptım. Elbette Londra'nın tadı bir başka fakat şehir dışını görmek bize Londra dışı İngiltere'sinin de çok farklı ve muazzam olduğunu gösteriyor. Oxford yolculuğunda İngiltere kırsalını görme şansım oldu. Yumuşak kıvrımlı yeşillik dolu tepeler, sarı hardal tarlaları, İngilizlerin English Cottages dedikleri şirin kır evleri, tatlı çitler ve alabildiğine doğal güzellik.

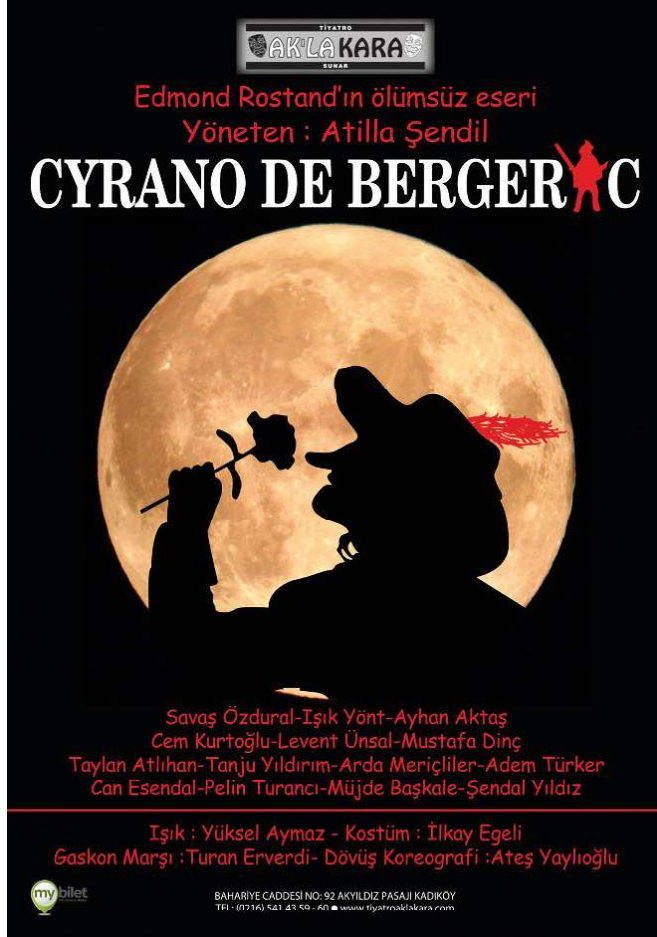
Nihayet Oxford'a vardım ve kendimi şehre attım. Oxford çok büyük bir şehir değil, insanlar arabalardan çok bisiklet ile ulaşımını sağlıyorlar. Çok sık büyük bisiklet durakları gözüme çarpıyor. Londra'dan geçen Thames Nehri Oxford içerisinden de geçiyor. Ayrıca bu şehirde neredeyse hiç yeni bina yok, ekseriyetle ortaçağ ve sonrasında kalan yapılar var. Üniversite bizim bildiğimiz gibi bir kampüs formatında değil. Çeşitli kolejler şehrin birçok bölgesine dağılmış durumda. Oxford Üniversitesi'nin ana araştırma kütüphanesi olan Bodleian Kütüphanesi dünyanın en eski kütüphanelerinden biridir. Şehrin simgesi Radcliffe Camera, üniversitenin kütüphanelerinden biridir (Yan resim). Üniversitenin çeşitli kolejlerine girdim fakat size birinden bahsedeceğim;

Christ Church College. Her kolejde olduğu gibi burada da kare ve simetrik bir bahçe var. Koridorlar ve tavanlar heykeller ve işlemeler ile dolu. Tüm ambiyans kendinizi ortaçağda gibi hissetmenizi sağlıyor. İçeride ki üniversite görevlilerinin hepsi kraliyet kıyafetleri içerisinde. Ahşap birçok yerde kullanılmış. Öğrenci ve hocaların bir arada yemek yedikleri Büyük Salon, duvarlardaki portreler, tavan işlemeleri ve salon boyunca uzanan ahşap masalar sizi kendisine hayran bırakıyor. Bu üniversitenin geleneklerinden biridir ve birçok kolejde bu türden büyük salonlar bulabilirsiniz. Londra ve Oxford benim İngiltere'de en hoşuma giden iki şehir olmuştur. Birbirinden olduğunca farklı ama ikisi de İngiliz havasını, tarihi ve çeşitliliği bana yaşatan şehirlerdir. İngiltere'yi yalnızca soğuk ve yağmurlu olarak nitelendirmek bana göre yanlış olacaktır. Görülmesi gereken yüzlerce tarihi mekan, yüzlerce doğal güzellik ve tahmin edemeyeceğiniz kadar farkla dolu bir ülkeden bahsediyorum. Görmek ve keşfetmek isteyen herkes için her yerde bir güzellik elbet vardır... Onlar sadece sizin bakmanızı beklerler...

Christ Church College. Her kolejde olduğu gibi burada da kare ve simetrik bir bahçe var. Koridorlar ve tavanlar heykeller ve işlemeler ile dolu. Tüm ambiyans kendinizi ortaçağda gibi hissetmenizi sağlıyor. İçeride ki üniversite görevlilerinin hepsi kraliyet kıyafetleri içerisinde. Ahşap birçok yerde kullanılmış. Öğrenci ve hocaların bir arada yemek yedikleri Büyük Salon, duvarlardaki portreler, tavan işlemeleri ve salon boyunca uzanan ahşap masalar sizi kendisine hayran bırakıyor. Bu üniversitenin geleneklerinden biridir ve birçok kolejde bu türden büyük salonlar bulabilirsiniz. Londra ve Oxford benim İngiltere'de en hoşuma giden iki şehir olmuştur. Birbirinden olduğunca farklı ama ikisi de İngiliz havasını, tarihi ve çeşitliliği bana yaşatan şehirlerdir. İngiltere'yi yalnızca soğuk ve yağmurlu olarak nitelendirmek bana göre yanlış olacaktır. Görülmesi gereken yüzlerce tarihi mekan, yüzlerce doğal güzellik ve tahmin edemeyeceğiniz kadar farkla dolu bir ülkeden bahsediyorum. Görmek ve keşfetmek isteyen herkes için her yerde bir güzellik elbet vardır... Onlar sadece sizin bakmanızı beklerler...

CYRANO DE BERGERAC

Cyrano de Bergerac, 17. yüzyılda yaşamış Parisli şair, oyun yazarı ve silahşor, Hercule Savini-en Cyrano de Bergerac'ın gerçek hayat öyküsünden esinlenilerek, Fransız şair ve oyun yazarı Edmond Rostand tarafından yazılmış ünlü bir sahne eseridir. İlk dört sahne 1640'da, beşinci sahne ise 1655'de geçer.

Oyunun Konusu:

Cyrano de Bergerac kılıcının gücü kadar, etkili ve güzel konuşması ve burnunun büyüklüğü ile de tanınmış bir silahşördür. Kuzeni Roxane'a olan aşkını burnunun iriliği nedeniyle duyduğu endişe yüzünden dile getirememiştir. Cyrano'nun emrindeki yeni yetme yakışıklı silahşor Christian da Roxane'a aşiktir; ne var ki aşkını Roxane'ı etkileyecek kadar güzel kelimelerle ifade edemeyeceği için suskun kalır. Roxane ise Christian'ı görüp beğenir ve bir ağabey olarak bildiği Cyrano'dan bu genç adamla irtibatlarını sağlamasını rica eder. Cyrano, duygularını perde arkasından olsa da Roxane'a bu yakışıklı silahşor aracılığıyla aktarabilmek için, Christian'a değişik bir öneride bulunur: Cyrano bütün aşk mektuplarını yazacak ve ikili buluşmalarda suflör (fısıldayıcı) görevini üstlenecektir. Bu şekilde gelişen ilişki, silahşorların cephe emri almasıyla yeni bir boyut kazanır. Roxane ve Christian, birlik cepheye doğru yola çıkmadan hemen önce acilen evlenirler. Cyrano, Roxane'a Christian'ı koruyacağına söz verir. Cyrano Christian'ı korumakla kalmaz; onun ağzından her gün Roxane'a iki mektup yazıp, cephe gerisine

kendisi götürür. Ayrılığa ve mektuplardaki hislerin gücüne dayanamayan Roxane, cepheye gelmek üzere yola çıkar. Aynı gün, Christian Cyrano'nun kendisinden habersiz Roxane'a mektup yazdığını farkeder ve bu aşkı Roxane'a itiraf etmesini ister. Christian bir mermi ile yaralanır; ölümü Roxane'ın kollarında olacak ve veda mektubunun üzerinde Cyrano'nun gözyaşları ve Christian'ın kanı yeracaktır. Cyrano sırrını saklamaya karar verir. Roxane manastıra kapanma kararı alır. Eser, yıllar sonra Cyrano'nun Roxane'ın kollarında aşkını nihayet açıklaması ve hayata gözlerini yumması ile son bulur.

OYUNUN UNUTULMAZ TİRATLARI:

BURUN TİRADI

bu kadarı az
delikanlı! halbuki neler neler bulunmaz
söyleyecek! asıl iş edada.
meselâ bak,
hoyratça:
"burnum böyle olsaydı, mösyö, mutlak dibinden
kestirirdim!
dostça: "yana yatmaz mı,
senden evvel davranıp kadehine batmaz mı?"
tarifle: "burun değil bir kere, coğrafyada
böylesine dağ denir, dağ değil, yarımada!"
mütecessis: "acaba neye yarar bu alet?
makas kutusu mudur, divit midir izah et!"
zarifâne: "kuşları sevdiğiniz besbelli!
yorulmasınlar diye yavrucaklar, temelli
bir tünek kurmuşsunuz!"
pür neş'e: "birader, şu koskocaman burnunla
tütün içince, komşu
"yangın var!" demiyor mu?"
müdebbir: "aman yavrum,
bu ağırlıkla yere düşmenden korkuyorum!"
müşfik: "yaptırın ona küçücük bir şemsiye,
yazın fazla güneşten rengi solmasın diye!"
alimâne: "görmüştüm aristophane'da belki
hippocampelephan tocamélos adındaki hayvanın
burnu gayet büyükmüş! sen ne dersin?"
nobran: "zaten bilirim, sen misafir seversin,
bu, şapka asmak için ne mükemmel bir icat!"
şairâne: "ey burun! bütün cihana inat,
seni baştan aşağı nezle etmeye kaadir
tek rüzgar bulunamaz, karayel istisnadır!"
hazin: "bir de kanarsa, kızıl deniz, ne belâ!"
hayran: "lavantacıya ne mükemmel tabela!"
safiyâne: "abide ne günleri gezilir?"
hürmetkârâne: "beyefendi kibarsınız muhakkak,
yoksa imkânı var mı cumba sahibi olmak?"
köylü: "vış anam! bu ne? bilmem guş mu balık
mı?
yoksa bir tohuma kaçmış salatalık mı?"
sivri akıllı: "bunu tombalaya koymalı!
kim elinden kaçırmak ister böyle bir malı?"
ve hıçkırır hıçkırır, nihayet, pyrame gibi,
"bu ne felâket! bu ne musibettir yarabbi!

böyle berbat edip de yüzünü sahibinin,
şimdi de utancından kızarıyor bak hain!"
olsaydı biraz nükte, biraz malûmatınız,
işte karşıma geçip bunları sayardınız.
fakat sizde nükteden eser yok zerre kadar,
neyleyim cenab-ı hakk ihsan buyurmamışlar!
zaten bir parça icat kudreti olsa bile
böyle seçkin, muhterem hüzzar önünde hele,
bana bu şakaları yapamazdınız elbet.
Ağzınızdan çıkmaya daha olmadan kısmet
bunlardan birinin en ufak başlangıcı,
karşınıza çıkardı bergerac'ın kılıcı!
ben bunları söylerim oldukça belâgatle;
başkasından dinlemem fakat tekini bile!

İSTEMEM EKSİK OLSUN TİRADI

Cyrano'nun Krala ve saraya boyun eğmeyişinin
anlatımı...

Ya ne yapmak lâzımmış?
Sağlam bir dayı bulup çatmak sırnaşık gibi,
Bir ağaç gövdesini tıpkı sarmaşık gibi,
Yerden etekleyerek velinimet sanmak mı?
Kudretle davranmayıp hileyle tırmanmak mı?
İstemem eksik olsun! Herkes gibi, koşarak,
Yabanın zenginine methiyeler mi yazmak
Yoksa nâzırın yüzü gülecek diye bir an
Karşısında takla mı atmak lâzım her zaman?
İstemem eksik olsun! Ricaya mı gitmeli?
Kapı kapı dolaşıp pabuç mu eskitmeli?
Yoksa nasır mı tutsun sürünmekten dizlerim?
Yahut eğilmekten mi ağrısın ötem berim?
İstemem eksik olsun! Tazıya tut, tavşana
Kaç mı demeli? Belki kaz gelir diye bana
Tavuk mu göndermeli? Yoksa bir fino gibi
Susta durmak mıdır ki, acep en münasibi?
İstemem eksik olsun! Bir kibar salonunda
Kucak kucak dolaşıp boy atmak ve sonunda,
Marifet koyup kameri, yıldızları,
Aşka getirmek midir, evde kalmış kızları?
istemem eksik olsun! Yahut şan olsun diye,
Meşhur bir kitapçıya giderek, veresiye
Şiir mecmuası mı bastırmalı? istemem
Eksik olsun! Acaba bulup bir alay sersem
Meyhane köşesinde dâhi olmak mı hüner?
istemem eksik olsun! Bir tek şiirle yer yer

Dolaşp ta herkesten alkış mı dilenmeli?
istemem eksik olsun! Yoksa bir sürü keli
Sırma saçlı diyerek göğre mi çıkarmalı?
Yoksa ödüm mü kopsun bir Allahın aptalı
Gazeteye bir tenkid yazacak diye her gün?
Yahut sayıklamak mı lâzım: ;Adım görünsün
Aman diye şu meşhur Mercure ceridesinde
istemem eksik olsun! Ve tâ son nefesinde
Bile çekinmek, korkmak, benzi sararmak, bit-
mek,

Şiir yazacak yerde ziyaretlere gitmek,
Karşısında zoraki sırtıtmak her abusun.
Eksik olsun istemem, istemem eksik olsun!
Fakat, şarkı söylemek, gülmek, dalmak hülyaya,
Yapayalnız, ama hür, seyahat etmek aya,
Gören gözü, çınlayan sesi olmak ve canı
isteyince şapkayı ters giymek, karışanı
Olmamak.

Bir hiç için ya kılıcına veya
Kalemine sarılmak ve ancak duya duya
Yazmak, sonra da gayet tevazula kendine:
Çocuğum! Demek, bütün bunları hoş gör yine,
Hoş gör bu çiçekleri, hatta bu kuru dalı,
Bunlar yabanın değil kendi bahçenin malı!
Varsın küçücük olsun fütuhatin, fakat bil,
Onu fetheden sensin, yoksa başkası değil.
Ara hakkını hatta kendi nefsinden bile.
Velhasıl bir tufeyli zilletiyle
Tırmanma! Varsın boyun olmazın söğüt kadar,
Bulutlara çıkmazsa yaprakların ne zarar?
Kavaklar sıra sıra dikilse de karşına
Boy ver, dayanmaksızın, yalnız ve tek başına!

LEVENT ÜNSAL İLE SÖYLEŞİ

Tiyatro – sinema oyuncusu, radyo ve televizyon sunucusu Levent Ünsal ile tiyatro ve Cyrano de Bergerac oyunu ile ilgili söyleştik.

- Tiyatroya ne zaman ve nasıl başladınız?

Levent ÜNSAL : Tiyatroya 1982 yılında henüz lise yıllarımda Ferhan Şensoy Ortaoyuncular Tiyatrosu'nda profesyonel olarak başladım. İstanbul Üniversitesi Basın Yayın Yüksekokulu mezunuyum. Tiyatro eğitimi almadım, alaylı denilen oyunculardanım. Ama çok önemli ustalarla çalışma fırsatı buldum; Ferhan Şensoy, Münir Özkul, Erol Günaydın, Tuncel Kurtiz, Zeki Alasya gibi.

- Başka mesleklerle de uğraştığınızı biliyoruz ama tiyatro sizin için farklı bir anlam taşıyor değil mi?

Levent ÜNSAL : Evet. Tiyatro gerçekten aşkla yapılabilinen bir meslek. Yaptığım diğer işlerimde de (Sinema, Televizyon, Dublaj...) tiyatro edindiğim eğitimin çok büyük yararlarını gördüm. Bu yıl sahnedeki 35 nci yılım olacak. Uzun yıllar Ortaoyuncularda oynadıktan sonra, değişik ekiplerle farklı oyunlarda da rol aldım.

- Şu anda hangi oyunu oynuyorsunuz?

Levent ÜNSAL : Bu sezon İstanbul Temaşa Tiyatrosunda bizzat benim Clement Michel'in eserinden uyarladığım ve yönettiğim "Çilekli Turta" isimli oyunda, Volkan Ünal ve Fulden Akyürek ile birlikte oynuyorum.

- Cyrano de Bergerac oyunu ile ödül aldınız, biraz bu oyundan bahseder misiniz?

Levent ÜNSAL: Cyrano her erkek oyuncunun özellikle canlandırmak isteyeceği bir karakterdir. Ve Fransa'nın orta çağdan hemen sonra yaşadıklarına ışık tutan bir eserdir. Cyrano yaşamış bir karakter, aslında yaşadığı yıllarda şair olduğu kadar huysuz bir silahşor aynı zamanda. Bir nevi anti kahraman Deadpool gibi. Fakat Edmond Rostand gerçek bir duygusal kahraman çevirmiş yazarken.

2014 yılında Tiyatro Ak'la Kara'da çok çalışarak bu oyunu sahneledik. Hala arada sırada, özellikle üniversitelerde oynuyoruz. Ben Pastacı Ragueneau karakteri ile 2014 Sadri Alışık Tiyatro ödülleri En iyi erkek komedi oyuncu ödülünü aldım. Ve yine Ekin Yazın Dostları Ödülleri yönetmenimiz Atilla Şendil yılın yönetmeni ve Christian rolüyle Ayhan Aktaş en iyi genç oyuncu ödülleri aldılar.

- Para kazanma amacıyla genellikle komedi eserleri seçen Özel tiyatrolar için, klasik bir eser oynamak riskli değil mi?

Levent ÜNSAL : Çok doğru, genellikle klasik eserleri Devlet veya Şehir tiyatrolarında seyrediyoruz. Ama dediğim gibi bu oyuna gönül vermiş 25 kişi tarafından -bazı zorluklarla- bu oyunu sahneledik. Ne mutlu ki, seyirci hep ayakta alkışladı ve çok ilgi gördü.

Klasik eserler özellikle gençler tarafından mutlaka okunmalı, çünkü bu eserler yazıldıkları tarihlere, tarihsel anlamda gerçek birer ışık kaynağıdır. Mesela “Don Kişot” birçok tarihçi tarafından İstanbul'un fethi ile birlikte yeni çağın başlangıç olayı olarak kabul edilir. Ama okuma alışkanlığı giderek azalan gençliğe tarihi filmler veya oyunlarla sunmak onları daha kolay izlemeye itebilir. Mesela “Muhteşem Yüzyıl” yayınlanana kadar, Osmanlı tarihi bu kadar gençleri etkilememiştir diye düşünüyorum.

- Teşekkür ederiz.

Levent ÜNSAL : Ben de.

HAZIRLAYAN: BARIŞ ÜNSAL

İSTANBUL KADIKÖY LİSESİ'NDE ÖĞRENCİ BAŞKANI BURAK KAYA İLE SÖYLEŞİ

(Nusret Karaca)

Eğitim Kurumlarının akademik bilgi vermenin yanında aynı zamanda gençlerimizi hayata hazırlamak gibi bir misyonları da var. Özellikle Sosyal Kulüplerin çalışmaları, rehberlik ve sanatsal, kültürel, sportif etkinlikler. Demokratik yaşam, paylaşma, dayanışma ve birlikte hareket edebilme konusunda verilecek olan eğitim... İstanbul Kadıköy Lisesi öğrencileri sandık başına giderek kullandıkları oylarla okul öğrenci başkanını belirlediler. Burak Kaya bir yılığına İKL öğrencilerinin her konuda yanında olacak. Okul Meclisi'nde kararlar alınacak...

İşte genç başkandan ilk demeçler...

"Okul bahçesinde değil, arkadaşlarımızın hayat planlarında düzenleme yapmak."....

"Amaç, daha da iyi koşullarda bir eğitim ."...

"Öncelikle amacım; ileride sahip olacağınız sıfatların ne olduğunu öğrenmek için üniversiteyi beklememek, alanlar oluşturmak. Çünkü hepimiz mühendis, doktor olmayacağız. Bazılarımız müzisyen, bazılarımız yazar, bazılarımız şair olacak. Bizi mühendis ve doktor olmaya iten bu düzen yıllar-

rımızı almasın diye aday oldum."...

"Bana güvenip beni bu göreve seçenlere teşekkür ederim."...

Evet; Burak Kaya'nın ideallerini yansıtan ve çoğu kişinin sesi olduğu düşünülebilecek bir özet gibi. Öyle ya her birey ayrı bir dünya... Güzellikte bu mozaik değil mi?

"KADIKÖY SÖYLEŞİLERİ"NDEN

Pelin Batu: 'Ben ısrarla şiire devam ediyorum'

Kadıköy Lisesi tarih öğretmeni eğitimci-yazar Nusret Karaca, oyuncu, şair ve tarihçi kimlikleriyle öne çıkan Pelin Batu ile sıcak bir söyleşi yaptı.

Nusret KARACA / PELİN BATU ile SÖYLEŞİSİ

Yazıları, kitapları ve televizyonda izlediğim programları dışında yüz yüze tanışıklığımız yoktu Pelin Batu ile. Daha doğrusu Kadıköy Yoğurtçu Parkı'ndaki Kitap Şenliği'ne katılana kadar. Orada aynı sahnede sanatçılarla birlikte yer almanın dışında, ayaküstü söyleşip bir hatıra fotoğrafın anısı kalmıştı bugün kadar. Aynı branşta, alanları edebiyat olan iki ayrı kişiydik bir mekânda buluşan. İlğimi çeken ilk şey mütevazı ve içten oluşuydu. Sayısız sanatçıyla söyleşi yapan biri olarak bu kez Pelin Batu'yla söyleşi yapmayı aklıma koymuştum onun bu doğal, samimi, içten davranışından cesaret alarak. Pelin Batu da beni kırmadı, kendisine yönelttiğim soruları samimiyetle yanıtladı:

- Şiirler yazıyorsunuz, edebiyatla yakından ilgilisiniz. Aynı zamanda bir araştırmacı olarak tarihle de ilgileniyorsunuz. Tarihe olan bu ilginiz nasıl başladı?

Ben tarih okumaktan her zaman ilham aldım ama edebiyat ve tarih arasında kalmadım, edebiyat hep ön planda oldu. Tarihi, yazılarımı fitillemek için, heyecan bulmak için, yazı yazma şevkim için kullandım ve kullanıyorum diyebilirim.

- Son 3-5 yıla baktığımızda tarih çok ön plana çıktı edebiyat dünyasında. Şu Çılgın Türklerden sonra, tarihi romanlar ya da tarihi kimlikleri ve olayları konu alan çokça yapıt süsledi kitabevi raflarını. Belli bir ilgi oldu. Bu konuda siz ne düşünüyorsunuz?

Haklısınız ama ben bunu son yıllarla kısıtlamıyorum. Bizim gibi tarihiyle sağlıklı bir şekilde yüzleşmemiş toplumlarda elbette tarih hayatın her yerinden çıkar, romanlarına ve filmlerine sos olur, konu olur, çünkü bazen, açıkça söyleyemediğimiz, kendimize bile telaffuz edemediğimiz şeyleri dolaylı olarak psikiyatristleri dediği gibi “süblime” ederek yaparız. Son yıllarda da bu kadar belgesel yapılması bu yüzden. Şimdi de savaş filmleri ve kitapları furyası başladı, bu da günümüzde içinde bulunduğumuz düğümlü durumlara gönderme.

- Tarih mi edebiyat mı? Hangisi ağırlıklı yaşamınızda?

Edebiyat! Çocukluğumdan beri şiirle uğraşıyorum ve hayatımda en önemsedğim, kendimi ifade etmek için en çok çaba harcadığım şey şiir. Farkındayım, dünyada da ülkemizde de artık şiir ne fazla okunuyor, ne de kolay basılıyor. Ben ise ısrarla şiire devam ediyorum. Tarih okumalarım bana ilham veriyor, ama üniversite de tarih bölümünde okurken bile tarihçi olma gayem olmamıştı. Tarihin edebiyatla olan ilişkisi, birbirini tamamlamaları benim için önemliydi.

-Size göre topluma tarih bilincini nasıl verebiliriz?

İnsanlar, günlük hayat içinde koştururken, hayatın zorluklarıyla, zamansızlıkla boğuşurken, ciddi araştırmalarını, kütüphanelerde yatıp kalkmalarını bekleyemeyiz. Ama hazır konarak da hiç iyi sonuç alınmayacağına göre, ciddi tarih bilincini doğru araştırmacıları ve tarihçileri takip ederek, belki de mikrodan başlayıp makroya bakmaya çalışmakla başlayabiliriz diye düşünüyorum. Kendi aile tarihlerimizi, sokak isimlerimizin hikâyelerini, şehirlerimizin dönüşüm süreciyle incelemeye başlarsak, belki büyük resmi görmemize yardımcı olur.

- Bir söyleşinizde Anglo Amerikan şiirinden bahsediyorsunuz. Biraz açar mısınız?

Ben, lisede ve üniversitede ağırlıklı olarak Anglo Amerikan eğitimi gördüm. Chaucer'dan, Shakespeare'den başlayarak, geleneğin nasıl evirildiğini ve bu günlere geldiğini çalıştım. Bugün, ön plana çıkan, kabul gören, Batı'daki iyi edebiyat dergilerinde karşımıza çıkan şiir, düz yazıya daha yakın, biyografik, hikâyemsi bir hal aldı. İtiraf edeyim ki bu tarzın egemenliğinden hoşnut değilim. Zaten kısa hikâyeler ve romanlar var, şiirde form ve müzik görmek ve duymak istiyorum, biraz eski kafalıyım bu anlamda.

- “Şiir yaşıntının yüreğidir” der Mehrizat. Güngör Gençay da “Hayatın yansıması” derdi. Siz ne düşünüyorsunuz?

Aforizma yapmak istemiyorum ama şiir bana göre bir kuyu ve kuyunun çekimi. Hem karanlığa ve derinliğe çeken, hem dibini gösterebilen, hem yazanın hem okuyanın yarattığı bir dünya.

-Sizinle söyleşmek mutluluk ve gurur verdi. Umarım yeni eğitim-öğretim yılında öğrencilerimle de buluşturma olanağı olur. Teşekkür ediyoruz.

Ben de çok isterim bunu. Görüşmek üzere, sevgiler.

PELİN BATU KİMDİR?

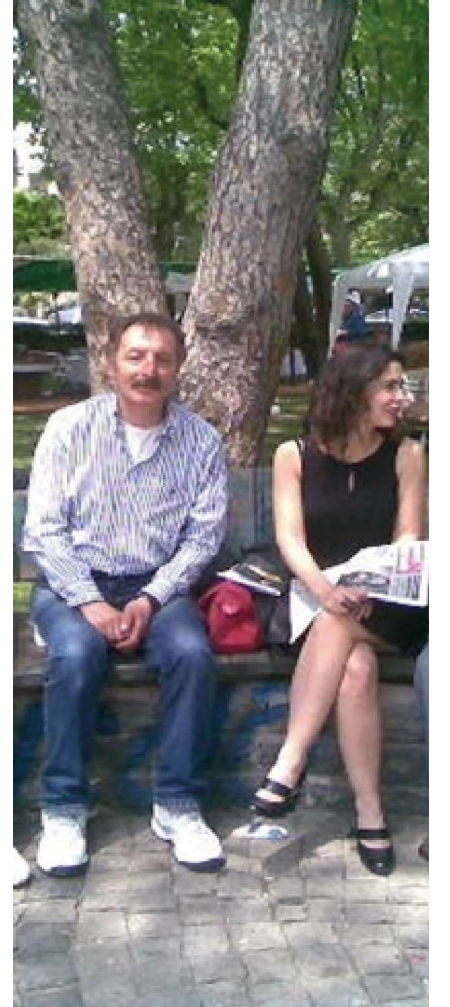

Türk sinema oyuncusu, şair. Pelin Batu, geçtiğimiz günlerde kaybettiğimiz emekli büyükelçi ve eski milletvekili İnal Batu'nun kızıdır. Babası büyükelçi olduğu için çocukluğunu Pakistan, Çek Cumhuriyeti, Fransa ve ABD gibi yabancı ülkelerde geçirdi. NewYork'taki Marymount Okulu'nda liseyi bitirdi ve ayrıca Mannes Müzik Koleji'nde müzikal ve tiyatral yetenekler kazandı. New York Üniversitesi'nde edebiyat ve felsefeye başladıktan sonra üzerine çalıştığı bölümü tarihe çevirdi ve Boğaziçi Üniversitesi'nde eğitimini tamamladı.

1999 yılında çektiği Harem Suare filmiyle sinema dünyasına giriş yaptı, ayrıca birçok film ve dizide oynadı. Ahmet Almaz'la Yahudilik Tarihi isimli bir kitap yazmıştır. Boğaziçi Üniversitesi'nde edebiyat doktorası yapmaktadır. Habertürk televizyonunda Murat Bardakçı ve Erhan Afyoncu ile birlikte Tarihin Arka Odası adlı bir tarih programı yapmıştır.

- Kitapları: Glass/Cam, Yapı Kredi Yayınları, 2003- Jewish History (Ahmet Almaz/ Pelin Batu)
2008- Book of Winds, Artshop-2009- The Divan of Lost Things (In progress)

Virgüllerin Rüzgârı
Kurgu güzelleştirir, derler
Doğru.
Seninle noktaların anlamı vardı
(cümle sonlarında)
Sen
Kara gözlerin
Ve sessizliğine.
Ama benim kelimelerimdi, benim zengin Gal dilinde kelimelerim,
Onlar, parlak halıların gülleri ve kadehleri,
Kırmızı turuncu Matisse laleleri onlar,
Yuvarlak ve hareli, sivri ve kuş gibi,
Kelimelerim
Masumiyetlerinde
Beni
Sevebileceğine inandıran
Pelin Batu

ÖZLÜ SÖZLER

"Genç kuşağın Türkiye'yi daha iyi bir yere getireceğine inanıyorum. Bizler onlara köstek olmayalım yeter." -BARIŞ MANÇO

"İnsanlar her zaman kahraman olamazlar ama her zaman insan olabilirler." -BENJAMIN FRANKLIN

"Kuşlar gibi uçmayı, balıklar gibi yüzmeyi öğrendik, fakat bu arada çok basit bir sanatı unuttuk. İnsan gibi yaşamak..." -MARTIN LUTHER

"Öyle hareket etki senin hareketlerinin yasası, diğerlerinin hareketlerinin yasası olsun." -KANT

"Samimi olmayı vaat edebilirim; tarafsız olmayı asla." -GOETHE

"Ne kadar az bilerseniz; o kadar şiddetle müdafaa edersiniz." -BERTHARD RUSSEL

"Ne kadar bilersen bil; söylediklerin karşındakinin anladığı kadardır." -MEVLANA

"Yenileceğinden korkan, daima yenilir." -YILDIRIM BEYAZIT

"Öyle horozlar vardır ki, öttükleri için güneşin doğduğunu sanırlar." -H. DUNANT

"Eğer birine bir şey öğretirseniz asla öğrenmez." -BERNARD SHAW

"Kitap ruhun ilacıdır." -JAPON ATASÖZÜ

"Affetmek ve unutmak iyi insanların intikamıdır." -SCHILLER

"Kainatta tesadüfe, tesadüf edilmez." -SOKRAT

"Kusurumuz ne kadar çoksa o kadar kusur ararız." -CENAP ŞEHABETTİN

"Okuyabilirseniz her insan bir kitaptır." - W. ELLERY CHANNING

"Kargalar ötmeye başlayınca bülbüller susar." -MEVLANA

"Herhangi bir insan vaktini nasıl geçireceğini üstün bir insan ise vaktini nasıl tasarruf edeceğini düşünür." -SCHOPENHAVER

"Gençler ihtiyarların aptal olduğunu sanırlar ama ihtiyarlar gençlerin aptal olduğunu bilirler." -GEORGE CHAPMAN

"Cevizin kabuğunu kırıp özüne inmeyen cevizin hepsini kabuk zanneder." -GAZALİ

"Sakın ahlak kurallarını çiğnemeyin çünkü öcünü çabuk alır." -TOLSTOY

"Nasıl kafa sayısı kadar düşünce varsa, kalp sayısı kadarda sevgi çeşidi vardır." -TOLSTOY

"En büyük bilgelik kendine egemen olabilmektir." -EURIPIDES

"En büyük zafer insanın kendine hâkim olmasıdır." -PLATON

"Bilirken susmak, bilmezken söylemek kadar kötüdür." -PLATON

"Öyle bir dünyada yaşıyoruz ki bir peşin hükmü söküp atmak, atomu parçalamaktan daha zor." -EINSTEIN

"Gördüklerim beni görmediğim yaratıcının varlığına inanmaya zorluyor." -EMERSON

"Ancak Allah'a inandığım zaman yaşadığımı anladım." -TOLSTOY

"En iyi hükümet bize kendimizi yönetmeyi öğretendir." -GOETHE

"İyiliğinize inanılmasını istiyorsanız ondan hiç bahsetmeyin." -BALZAC

"Güzel olan sevgili değil, sevgili olan güzeldir." -TOLSTOY

"Yarışı kazanalar, daima yavaş ve devamlı gidenlerdir." -AESOP

"Bir problemin güç olduğunu söyleme; eğer o güç olmasaydı, zaten problem olmazdı." -F. FOCH

"Söylemek bir şey, yapmakta başka bir şeydir." -MONTAINGE

"Sen aklıma gelince her şey gülümserdi. Ağaçlar şarkı söyler, rüzgâr tatlı eserdi." -SABAHAATTİN ALİ

"Sadece içlerinde bir mucize taşıdığına inanan insanlar, muhteşem başarılar kazanabilirler." -BRUCE BARTON

"Affetmek ve unutmak, iyi insanların intikamıdır." -SCHILLER

"Ah sana bir sarılısam şimdi, kırılma yalnızlığımın kemikleri." -ÖZDEMİR ASAF

- “ Bizi hayattan şikâyeteye yönelten şey, karşılaştığımız zorlukların büyüklüğü değil, mücadele gücümüzün azlığıdır. ” - TAYLOR
- “ Sevgi, kötülüğü yok ettiği gibi, iyiliği de yaymaktadır, katı kalpleri yumuşatmakta, insan doğasının en saf yönünü oluşturmaktadır. Sevgi, insanlığın dayandığı en büyük hakikattir. ” - SAMUEL SMİLES
- “ Yalnızlık paylaşılmaz. Paylaşılsa yalnızlık olmaz. ” - ÖZDEMİR ASAF
- “ En sıkı ve en samimi bağlar, bir sırrın vücuda getirdikleridir. ” - FRİEDRİCH SEBİLLER
- “ Seni seviyorum diyebiliyorsam bu, sende bütün insanlığı, bir anlamda canlı olan her şeyi ve yine sende kendimi seviyorum demektir. ” - ERİCH FROMM
- “ Acı veriyorsa geçmiş; geçmemiş demektir. ” - MURATHAN Mungan
- “ En büyük acı, başkalarıyla paylaşmaya cesaret edemediğin acıdır. ” - CHARLES BUKOWSKI
- “ Sözleriniz yürekte gelmedikçe, hiçbir zaman iki kalbi birleştiremezsiniz. ” - GOETHE
- “ Hayat içinde siyah rengi de barındıran bir gökkuşağıdır. ” - YEVTUŞENKO
- “ Meğer ne çok yanarmış canı insanın baktığı yerde göremeyince görmek istediğini. ” - CEMAL SÜREYA
- “ Hedefi olmayan gemiye hiçbir rüzgâr yardım edemez. ” - MONTAİGNE
- “ İki rayı gibiyiz bir tren yolunun, yakın olması neyi değiştirir son istasyonun. ” - SUNAY AKIN
- “ Yaşamınızdaki her sorun, içinde bir armağan saklar. ” - RİCHARD BACH
- “ Gölge, doğuşunu ışığa borçludur. ” - JOHN GAY
- “ Sen aklıma gelince her şey gülümserdi. Ağaçlar şarkı söyler, rüzgâr tatlı eserdi. ” - SABAHATTİN ALİ
- “ Sadece içlerinde bir mucize taşıdığına inanan insanlar, muhteşem başarılar kazanabilirler. ” - BRUCE BARTON
- “ Affetmek ve unutmak, iyi insanların intikamıdır. ” - SCHİLLER
- “ Ah sana bir sarılsam şimdi, kırılma yalnızlığımın kemikleri. ” - ÖZDEMİR ASAF
- “ İyi dostluk temiz hesaplarla kurulur. ” - BALZAC
- “ Keşke sen ben olsan;
seni sevmenin ne kadar zor olduğunu anlasan,
Keşke ben sen olsam;
bu kadar sevilmenin tadını çıkarsam. ”
- ÖZDEMİR ASAF

HAZIRLAYAN: HÜSEYİN KUŞ – NAZLI KORKMAZ

FIKRA

Hoca bir ara paraya sıkışmış.

Bir köylü gelip hocaya:

- Şeytan nerede yaşar? diye sormuş. Hoca cevabı bilmiyormuş ama köylüyü cevapsız bırakmamak için soruyu cevaplamış. Adam giderek hocayı soru yağmuruna tutmuş ve sonunda hocaya sormuş:

- Hocam peki şeytan ne yer?

Hoca da:

- Eğer benim gibi parası yoksa zıkkımın kökünü yer!... demiş.

Temel'in çocuğunu
Sokakta Ders
çalışırken Görenler,
Temel'e Nedenini
Sormuşlar. Temel'in
Cevabı Hazır: -
Herkes çocuğunu
Dışarda Okutayi :):):)

'ELMAS GERDANLIK'

Kadın Sinir içinde Cep Telefonundan

Kocasını Aramış;

- "Saat kaç oldu, hangi Cehennemdesin?" ..

Kocası;

- "Aşkım O hiç Unutamadığın harika Elmas Gerdanlığın bulunduğu Kuyumcu var ya.. Hani O zaman Param yoktu alamamıştım ve 'Sevgilim bir gün Mutlaka bunu sana Alacağım, Göreceksin' demistim.. Hatırladın mı?"

Bu sözü duyan Kadın birden Yumuşamış, Heyecandan Titreyen Sesi ile;

- "E.eee. Evet Bir Tanem Hatırlamaz Olur muyum?.." demiş...Adam da;

- "Evet Aşkım, İşte O Kuyumcunun hemen yanındaki Kahvede Arkadaşlarla Oyundayım..!"

HER ŞEY DAHİLDE...

HAYAL ETTİĞİM...

GERÇEKTE OLAN...

FIKRA ZAMANI :)

Temel evinde oturuyormuş.

Dursun telaşla gelip "Temel arabani çalayiler" demiş.

Temel dışarı fırlayıp arabanın

arkasından koşmuş ve bir süre

sora geri dönmüş. Dursun

"Ne oldi yakalayabildun mi?"

demiş.

Temel de: "Yakalayamadum ama plakasini aldum." :)

FIKRA ZAMANI

Karı koca kahvaltı yaparken kadın bir anda kocasının kafasına tavayı geçirir.

- Deli misin ya niye vurdun kafama ?

- Makineye pantolonunu atarken cebinden Birsen yazılı bir kağıt çıktı.

- Aşk olsun ya hayatım. Birsen geçen gün bahis oynadığımız atın adıydı. Sen ne sandın? inanmıyorum sana.

- Tamam canım ya özür dilerim acıdı mı?

Üç gün sonra akşam yemeğinde, kadın, bu sefer en büyük tava ile kocasının kafasına öyle bir vurur ki adam baygınlık geçirir. Kafasından üç dolu sürahiyi boşaltır. Yarım saat sonra adam güçlükle kendine gelir:

- Bu kez niye vurdun ?

- Bugün seni at aradı :))

Erdil Yaşaroğlu © komikaze.net

CADDEBOSTAN

SİRKECİ

TAKSİM

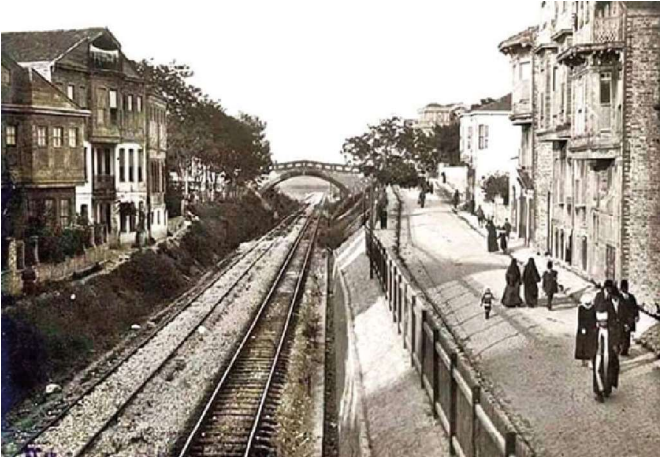
HALIÇ

FINDIKZADE

HARBİYE

BAKIRKÖY

MARKİZ PASTANESİ

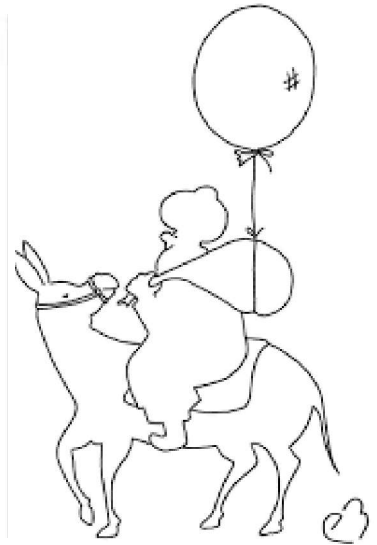
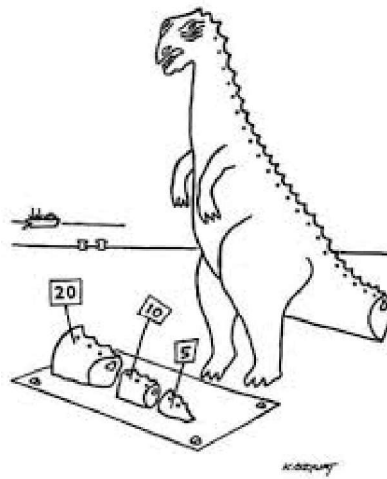
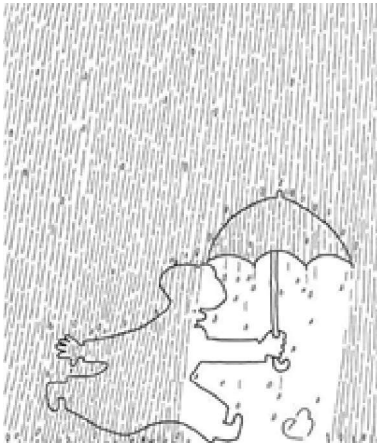
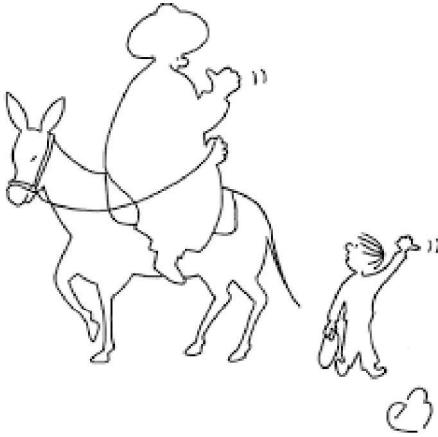

EROL BÜYÜKMERİÇ

Erol Büyükmeriç, Türk yazar, şair ve çizerdir. İlköğrenimini Kadıköy'de, Demiryolu Meslek Okulu'nu Ankara'da, Lise'yi Eskişehir Atatürk Lisesi'nde okudu. Anadolu Üniversitesi Kimya Mühendisliği Fakültesi'nden mezun oldu. Öyküleri Varlık, Türk Dili, Çağdaş Türk Dili ve Yazılıkaya da yayınlandı. Çocuk ve Şiir kitapları var. Nasreddin Hoca Karikatür çalışması Ankara Özgün Yayınevi'nin bir armağanı. Akşehir 'de sergilendi. Erol Büyükmeriç halen Eskişehir 'de yaşıyor.

Çizimlerinden Örnekler

HAYAT DEĞİL ACILARDIR EVRENSEL OLAN

Uykusuz gecenin birindesin ve düşünüyorsun. Bütün hayatını baştan sona kadar tekrar edersin. O gece düşünme gecesi olarak ilan edilir. Derinlere iner kendi içinde kaybolursun. Son bir kez unuttuğum bir şey var mıdır diye düşünür ve elbet bir şeyleri unutursun. Her şeyi teker teker hatırlarsın. Yanında kimler vardı diye düşünürsün. Yanında olanları atlarsın. Peki ya yanından gidenleri ne yapacaksın? Seni yarı yolda bırakan insanları hatırlar eskileri düşünürsün. Gecenin ayazı bastırır ve içine bir ürperti gelir. Tır tır titrersin de soğuktan olmaz. Yalnızlık titretir inim inim o uykusuz gecenin ayazında. Dostuna dersin ben hatırladım. Ulan bir eksiğin bu olsun der sana. Olmasın abi o eksik. Her şeyin eksik olsunda o geceleri yalnızlık hissi olmasın. Olacağı buymuş der geçersin. Başka bir gece o eksik insanlardan en önemlisi gelir aklına. İçin cız eder de ağızdan çıkmaz bir kelime.

Gözden düşmez bir yaş. Zamanında döktüm ben son damlayı. Hıçkırma hıçkırma ağladım ben daha ne yapayım? Gözyaşlarına terk ettirir bedenini beyin. Ömrünün baharında beyin bile seni terk ediyorsa insanlar seni neden terk etmesin? İçini paramparça ederler. Kalbini kırar ciğerlerini çürütür karaciğerini yağlandır ve böbreklerini iflasa sürükler. Bütün hayat kaliteni dipteki çukura sokar ve dipten dibe sürükler. İçten içe eriyen insan dipten dibe de sürüklenir ne olacak sanki? Önce olaylar sonra insanlar oturup beynini bir araya getirir. Sonra o gece de bir sigara yakar bir duble daha içersin. Sonrası mı? Daha ne kadar ileri gideceksin? Nereye kadar içip sigara tütüreceksin? Belki o son konuşmayı yapsaydım gitmezdi be diye düşünüp kendini keseceksin. Ah ulan akılsız seni önceden terk eden insan daha nereye kadar seninle kalacak ki? Kalsa da hangi sığata sığınacak senin hayatında. Sildiyse seni tek çırpıda affetmeyecek ve yoluna devam edeceksin. Buraya gelene kadar birçok acı çektin ve buna mı takıldın? Seni kim bu kadar üzebilir daha fazla? Özleminden gebersen de sigara içmekten ciğerlerin çatlasa bile dönmeyeceksin geriye. Önünde ki her saat her dakika gelecek ve senin hayatında şimdi olacak sonra bir gün ansızın gidecek ve elinde bir tek geçmiş kalacaksın. Saatler saniyeler bile seni terk edecekse seni saatler ve dakikalar geleceği için terk edecek. Sonra kalemine hâkim bir yazar bunu hayat acımasız diye tek cümleyle ile bitirecek.

YAŞAR İSA GENÇ

CUMHURİYET HAKEDENLERİNDİR

"Cumhuriyet, hürriyeti sevenlere ve koruyanlara layıktır." diye başlamak istiyorum cümleleri-me...

Bu 2016 yılını Cumhuriyet'in 93.yılını kutlayarak ödüllendireceğiz. Sizce de Cumhuriyet bayramını kutlamayı hak ediyor muyuz? Atamıza verdiğimiz sözü tutup, bize emanet ettiği Cumhuryet'i yeterince koruyup ona sahip çıkıyor muyuz? Bütün bu soruların yanıtını aslında ben de merak ediyorum. Tek isteğim Atamıza verdiğimiz sözü tutarak başım yukarda, omuzlarım dik;"Biz sözümüzün eriyiz Atam! Canımız pahasına da olsa bu vatana sahip çıkacağız " diyebilmek.

Yakın bir zamanda 15 Temmuz gecesine hepimiz şahit olduk. O gece ülkemiz büyük bir ayaklanma ve karışıklık içindeydi. Ülke adeta ikiye bölünmüş bir toprak parçası gibiydi. Kadınlarımız, erlerimiz, yavrularımız o gece yuvalarından canlarını hiçe sayarak düşmanlara hadlerini bildirmeye gittiler. Dışarı çıkmayacak durumda dedelerimiz, ninelerimiz, küçük yavrularımız ise bol bol dua ettiler. Bir sürü can, şehit verdik bu kara topraklara. Herkes bilsin ki onların kanları boş akmadı. Onlar bizim yiğitlerimiz, kurtarıcı meleklerimizdir. Tarihten bugünüme eşsiz vatanımızı karanlığa itmek isteyenler oldu. Ama gördüler ki, yüreğimizdeki vatan aşkı ve sonsuz imanımızla onların bütün kötü oyunlarının üstesinden gelmeyi başardık. Türk milleti kimi zamanlarda yaralar almış olsa da ayakta durmayı başarabilmiştir."Atatürk ileri görüşlüdür." demiş bilginlerimiz. Bunun en basit örneğini verecek olursak Atam bizlerin daha önceden bu vatani canımız gibi koruyacağımızı görmüş ve Cumhuriyeti bizlere emanet etmiştir.

Ben bu şanlı Türk milletin evladıyım. Atalarımın kanlarıyla yoğrulmuş bu topraklarda hür yaşamak istiyorum. Her an nerede genç bedenler toprağa düşecek, nerede yuvalar yıkılacak diye gözlerimi korkuya hapsetmek istemiyorum.

Hiç bir ülkede bulunmayan kuruluş öyküsü ve mücadeleler veren ülkemle gurur duyuyorum.

SENA KAYAYURT

DEĞİŞİM

Zamanla geçer mi her şey? Zamanla geçer mi bilmem ama zamanla değişir çoğu şey. Başta insan olmak üzere değişir hem de. Beraber güldüğün, bir şeyler paylaştığın insanlar bir gün gelir seni gördüklerinde gözlerinin içine bakmaz, kafasını çevirir ya da görür ama boş gözlerle bakar. Hele ki geçmişi zor silenler için çok zordur bu çünkü o insan, o gözlerle bakınca eski arkadaşını görür. Eskiye özlem duyan insanlar için zaman sadece bir işkencedir. Bitmek bilmeyen, sonu olmayan işkenceyi çekmek, kim ister? Hem, zamanla her şey siliniyor. Göz yaşları kuruyor, yaralar kabuk tutuyor, anılar silikleşiyor. Ruhun, ya insanlara açarak iyileştiriyorsun ya da kapalı bir kutu olup hissizleşiyor zamanla. Adeta bomboş ucu bucağı olmayan bir okyanus gibi. Dıştan dalgalarıyla insanların tüylerini diken diken eden, içindeyse canlıları barındıracak kadar merhametli. Çoğu kişinin farkına varmayacağı bir merhamet. Tabi başka bir seçenekte var. Oda biz istemeden değişen objeler. Bize önemli birisini anımsatan aslında diğer insanlar için bir önem arz etmeyen. Örneğin güzel bir sohbetin geçtiği bir lokanta. Bir gün aynı yerin yakınlarından geçerken baktığında bir bakmışsın kapanmış. İflas etmiş. Tıpkı o dostunla olan ilişkin gibi. Ya da beraber film izlediğin evinin salonu. Bir zaman gelir eskir kanepeler kirlenir duvarlar ve yeniden restore etmek zorunda kalırsın hayatını. Sözün aslı hiçbir şey eskisi gibi kalmaz zamanla. Zaman alıp götürür her şeyi. Yani, evet zamanla geçer her şey. Fakat zamanla her şeyin geçmesi o şeyin iyi olup olmadığı anlamına gelmez. Belki bir bulut olur göz yaşlarımızı akıtırız, insanların üzerine. Sessiz çığlıklarımızla dindiririz okyanusları. Bir ağaç olabilir ya da dingin bir ırmak, huzur vermek için insanlara. Belki de sadece sevmeyi becerebilen insanlar olsak yeter bu hayatta.

AZRA AKİZ

YAŞAMAK...

Yaşamak ne güzel şeydir. Dolu dolu, hayatımız her an sona erecekmiş gibi yaşamak. Her attığımız adımda, her içimize çektiğimiz nefeste yeniden hayata tutunmak...

Bence anı yaşamak demek hayattan zevk almak ve doyasıya yaşamak demektir. Örneğin her anını yaşadıklarını, yaşayacaklarını düşünerek, sürekli olarak hayatını sorgulayarak geçiren bir insanla hayatını gönlünce yaşayan, her güne son günmüş gibi uyanan ve geçmişe kalın bir perde çekmeyi bilen insan asla bir değildir.

Tabii ki bazı şeyleri sorgulamak da gerekir. Ama her konuda olduğu gibi bunu da yeterli miktarda yapmak şarttır. Çünkü hayat bazı şeylere kafa yormak için bile çok kısa. Sizce de öyle değil mi?

Zaman hızla akıp gidiyor, daha ne kadar yaşayacağımızı bilmiyoruz. Belki elli sene sonra belki iki saat sonra hayatımız sona erebilir. Ama o saatleri hatta saniyeleri bile değerlendirmek sadece bizim elimizde.

Şimdi her ne yapıyorsan bırak, derin bir nefes al ve hayatının geri kalanı için yeni bir başlangıç yap. Asla hiçbir şey için geç değil. Her şey sadece senin elinde.

Anı yaşamak, tam anlamıyla bulunduğumuz andan doyasıya keyif almaktır. Ancak yaşamın ne kadar kısa olduğunu fark edenler anı yaşayabilirler. O anı anlamak ise bir an meselesidir...

GAMZE DEMİR

DUYGUSAL GELİŞİM

İhtiyacımız olan önümüze gelir.

Acı gibi... Aşk gibi... Dostluk gibi...

Düşmanlık gibi... Yas gibi...

Kişisel gelişimimiz de bedenimiz gibi zamanla büyür olgunlaşır. Büyümesi için çok deneyimlenmek, gözlemlemek, dinlemek, ders alarak tecrübe etmeniz gerekir. Gelen her ne ise bizi bize yaklaştırmak içindir. Şikâyet ettiğimiz her ne varsa öğretmek için sunulmuştur. Başlangıçta debeleniriz ; "Neden beni buldu? Ben kime ne yaptım? "Haklıyım. Haksızsın" git gelleri de yaşarız. Yaşadığımız olaylarda biz sebebi düşünürken sonuç çoktan olacağına varmıştır. Sadece büyüyen bizim bedenimiz değildir. Kazandığımız tecrübeler gelişimimize öyle katkı sağlar ki bu ne gezerek ne de okuyarak elde edilebilir. En çok canımızı yakan en büyük tecrübemiz olur. Boşuna denilmemiştir ; " Tecrübe yediğimiz kazıkların toplamıdır " diye. Öğrenmek ve paylaşmanın bize kattığı deneyimler hayatta daha kararlı anlayışlı ve gözlemci olma yeteneğimizin gelişimi için olduğu düşünürse suçlayıcı ve yargılayıcı olmak yerine karşımızdakine hakaret etmek yerine, olumsuz tarafı bizde var mı? Ben olsam ne yapardım? Hatalı davranmasının nedeni ne olabilir? gibi çıkarımlar sağlamak enerjimizi boşa harcamamızı ve öfkelenmemizi engellemiş olur.

NUR GÜLŞAH COŞKUN

KELEBEĞİN UYANIŞI

Yıl 1860. Tanzimat Fermanı ilan edildikten sonra Tanzimat etkilerinin edebiyatımıza yeni yeni girmeye başladığı dönemler. Ben, İstanbul' un belli bir kesiminde edebiyat ve tiyatroyla ilgilenen kadınlardan biriyim. Birkaç arkadaşımızla birlikte ancak aramızda sergileyebildiğimiz tiyatro denemelerimiz var. Aynı zamanda evliyim ve eşim de tiyatroyla ilgilenmekte. Biz kadınlar, Tanzimat döneminde tiyatrodan oynayamazdık, hayatın bir köşesinde durup, hayata her zaman bir adım geriden başlardık. Belki de sizin gününüzde gülüp geçebileceğiniz çok şeyi biz acıyla yaşadık. Sıkı bir yönetimin sabit düşünceli bir döneminde yetiştik. Bizden eski dönemlerde bir kadın, yanındaki eşi dahi olsa, ondan on metre farkla yürümekteydi. Bizim de farkımız yok ya, neyse. Bizler, bütün bu itilmenin acısını yaşayarak, özgür olmaya çalışan kadınlardık. Kocaman yanardağımızda bir lav patlaması misali taşmaktaydı düşüncelerimiz. Tam lavlar yakıp kavuracak dedik her şeyi, bir şeyler deşicek dedik; Meşrutiyet vurdu mührü. Bir kadın olarak hiçtim, hiçti ve hiçtik.

Eşim tiyatrodan kadınların oynamaması nedeniyle hem kadın rolünde oynardı hem de erkek. Sürekli boynunda peçesi olurdu, gerektiği zaman kadın kılığına girebilmek için. Tiyatrodan kadınlar oynasa bile bu oyuncular Rum veya Ermeni asıllı olurdu. Romanlara konu olurduk ama sadece yapay bir eleman olurduk o romanlarda. Namık Kemal'in İntibah'ında cariyeye Dilaşub, Sergüzeşt'te zavallı esir kız Dilber ya da Rakım Efendi'nin mazbut odalığı Canan... Verendik ve hep fedakârlık eden. Bütün kitapların sonunda amansız bir hastalığa tutulurduk. Sonuç ölüm, ölüm ve ölüm. Yine hiçtik, yine yoktuk. "Evde otur çocuğuna bak"tı ismimiz.

Hak istiyorduk, biraz da olsa özgür düşünce sahibi olabilen etken bir konum arıyorduk toplumda kendimize. Bunun için daha yıllarca beklememiz gerekecekti. Servet-i Fünun edebiyatının da bir getirisi olmamıştı bize. Gerçi Halit Ziya ilk kez tutkuları olan, aşık olabilen, kimi seveceğini kendisi seçen Bihter'i anlatmıştı ama onun da adı ahlaksız kadına çıkmıştı. Ya masum cariyeye olacaktın ya da "müsaıt" kadın vesselam.

İlk defa toplumda varlığımızın hissedilmesi 1908 yılında oldu. Bu tarihte Abdülhamit devrilerek, İttihat ve Terakki Cemiyeti yönetime hakim olmaya başladı. Geçici olarak toplum üyesi olmaya başladık. İlk kadın yazar Fatma Aliye'den sonra Milli Edebiyat döneminde, Halide Edip de yazın hayatına katıldı. Kadınlar da yavaş yavaş üretmeye başlıyordu artık. Hareketsiz, karanlık ve sessiz kozasından çıkmış kelebek misaliydik. Özgürce uçuyor, özgürce haykırıyorduk. 1923 yılında Cumhuriyet ilan edildikten sonra artık sadece kadın olmaktan çıkmıştık, toplumu oluşturuşturuyorduk.

Artık bir hiç değildik. Saçı uzun aklı kısa hiç değildik. İçimizden Gülten Akin, Lale Müldür, Nilgün Marmara, Adalet Ağaoğlu, Ayşe Kulin, Buket Uzuner, Elif Şafak, Ece Temelkuran, Füruzan, Tezer Özlü, Aslı Erdoğan, Sevgi Soysal, Tomris Uyar, Nezihe Meriç, Gülten Dayıoğlu, Sema Kaygusuz, Latife Tekin, Pınar Kür, Oya Vardar, Mina Urgan ve ismini sayamadığım daha niceleri çıktı ve kadınların da yazında söz sahibi olabileceğini gösterdiler cümle âleme.

Dileğim o ki bu anlattıklarım, bugün bunu okuyan sizlere acı bir hatıra, çileli bir var oluş hikâyesi olarak gelsin. Dileğim o ki uzak bir yaşanmışlık olarak dinlersiniz bu söylediklerimi, kendi yaşantınızdan iz düşümler bulmazsınız hikâyemde. Okudunuz işte; hiçlikten var olmak kolay olmadı. Sahip çıkın, dört elle sarılın özgürlüğünüze ve hayatınıza.

ŞÜKRAN TAŞDELEN

BEN NEDEN DEĞERLİYİM

Ben neden değerliyim, hiç kendine bunu sordun mu? Fark ettiysen umutsuz, karamsar hatta birine âşıkken, bir şeyler yapmaya üşenirken karamsar olup kendimizden nefret edebiliyoruz. En iyi örneği sevdiğimiz kişi bizi sevmediğinde kendi kendimize acı ekliyoruz, karşımızdaki bizi sevmediği için kendimizi değersiz gibi görüyoruz gittikçe kötüleşiyoruz... Odamızı toplamaz oluyoruz, yediklerimize dikkat etmiyoruz sırf doymuş olmak için yiyoruz ve en önemlisi aynaya bakıp kendimizi gördüğümüzde daha da kötü oluyoruz. Peki ya ben karamsar olduğum anlarda bunları yapmak yerine kendime dikkat etseydim, her şeyden önce insan olduğum, benden bir tane daha olmadığı için kendime değer verseydim sence her şey böyle kötüye gider miydi?

Evinize bir misafirin geldiği zamanı düşün annenler; onlar gelmeden önce evi temizler, en güzel yemekleri yapar, en güzel tabaklarıyla sunum yapar, temiz ve özenli giyinirsiniz çünkü gelen kişilere önem veriyorsunuzdur. Peki bunu hiç kendi açımdan düşündüm mü? Sen umutsuzluğa düştükçe, kendine değer vermedikçe bilinçaltın bunu " Ben değerli değilim." olarak algılıyor. Sen böyle düşünmesende o böyle algılar. Fark ettin mi kendine önem vermedikçe; odanı toplamayıp, sadece doymak için yemek yediğinde, görünüşüne önem vermediğinde daha da kötü hissetmeye başlıyorsun bunu YAPMA! Misafir mevzusuna dönüyorum onlara değer verdiğin için bu hazırlıkları yapıyorsun demiştin peki ya neden kendin için yapmıyorsun bunları? Sen onlardan daha değerlisin, kendine verdiğim değer onlara verdiğim değerden daha fazla olmalı bunları istemeyerek olsa da yap sonunda fark edeceksin ki kötüleşmek yerine iyileşiyorsun.

Güzelsin, çirkinsin, sevmişsin, sevilmemişsin, çalışkansın ya da değilsin ne fark eder seni seven, bir şeyler paylaştığın, beraber gülüp ağladığın insanlar var. Onların anılarında bir yerde sense varsın, kendine değer ver çünkü birilerinin yaşamına bir şeyler katıyorsun. Unutma bu dünyada senden bir tane daha yok, dünyanın en şanslı insanı olmayabilirsin ama dünyanın en huzurlu insanı olabilirsin, bunların hepsi kendine değer vermen ile başlar. Hadi sende bir adım at ve kendine özel olduğunu söyle!

BEYZA KOÇ

FARKLILIKLAR

Sosyal bir varlık olan insan, tekdüze karakterlerden oluşmaz. Birçok aykırı düşünceyle çevrelenmiş insan çevresinden etkilenerek kendine özel bir karakter oluşturur. Karakter, insanın yaşamı boyunca davranışlarını etkileyecek unsurdur, kişiliğini ve geleceğini inşa eder, çevresiyle olan iletişiminin pasif ya da aktif olmasını belirler.

İnsanlar birbirleriyle iletişim kurmak için kelimeleri, jestleri ve mimikleri kullanırlar. Bir topluluk içinde belirli bir düzenin sağlanması için iletişimin ne kadar önemli olduğunun farkındayız. Her konudan haberdar olan, farklı konularda fikir sahibi olan insan, elbette çevresiyle etkileşimde olacaktır. Ve bu etkileşim onun çevresiyle uyumunun oluşmasına büyük bir etmendir.

Sonuç olarak insanlar farklı hamurlardan yoğrulmuş, bir araya gelerek bir toplumu oluşturan, farklı fikirlere sahip ve farklı davranışlarda bulunan canlılardır. Farklılıklar kültürel zenginlikleri oluşturur. Uygarlıkların gelişmesi bu zenginliklerden kaynaklanır.

GÖZDE NUR ÖZDEMİR

GAME OF THRONES

George R. R. Martinin kaleminden çıkan bu eşsiz fantastik romanı sizlere tanıtmak istedim. Umarım bu yazıyı okuduktan sonra kitabı okumayan kaldıysa okumaya karar verir

Hikâyemiz fantastik bir ortaçağ dünyasında geçmektedir. Hikâyemiz bilinen dünyadaki 3 büyük kıtadan biri olan westerosda 7 krallıkta geçiyor. Bu dünyada bizi ejderhalar, devler, akgezenler, warglar gibi bir çok efsanevi ve olağan dışı yaratık bekliyor.

Hikâyemizin tarihinden biraz bahsedicek olursak. Targaryenlerin 300 yıldır yönettiği 7 krallık Robert Baratheon ve yoldaşlarının çıkardığı isyanı sonucu son bulmuştur. Başta Eddard Stark, Jon Arryn ve Robert Barathon tarafından çıkarılan isyan sonrasında Tywin Lannisterın kral topraklarını yağmalaması ve Jaymie Lannisterin deli kral lakaplı 2.Aerys Targaryeni öldürmesi ile Targaryenlerin hükümü son bulmuş ve Robert Baratheonun saltanatı başlamıştır. Yüzyılladır ejderhaların gücü ile westerosu yöneten targaryenlerin saltanatı son ejderhaların ölmesinden kısa bir süre sonra bitmiştir. Bakıldığı zaman eski dostu Tywin Lannisterın yardıma geldiğini sanması ve şehrin

kapılarını açtırması daha sonrasında ise Tywin Lannisterın akıllıca bir seçim yapıp kazananın tarafına geçmesi ve şehri yağmalaması bana çok trajik geliyor. Daha sonrasında ise Jaymie Lannister kral muhafızlarından biri olmasına rağmen Deli kral 2. Aerys Targaryeni sırtına bir kılıç saplayıp katletmesi insanın doğasını ne kadar güzel açıklıyor değil mi? İnsanın ne kadar çıkarıcı ve kendi menfaatleri için neler yapabileceğini gözler önüne seriyor. Bu konuda yazara hayran kaldığımı söylemem gerek insan davranışlarını çok gerçekçi bir şekilde yansıtmış. Tabii ki etin kokusunu alan aslan bunlarla yetinmez ve biricik kızı Cersei Lannisterı Kral Baratheon ile evlendirir. Cersei Lannister çok güzel bir kadındır ve güzelliği 7 krallığa destan olmuştur. Fakat kendisi en olmayacak kişiye kendi erkek kardeşine âşıktır ve Jaymie ile aralarında yasak ensest bir ilişki vardır. Bu ilişki Robert ile evlendikten sonrada devam etmiştir. Tabii ki de Robertın hiç bir şeyden haberi olmamıştır. Kim şüphe duyardı ki onlar kardeş ??? Robertın aşk hayatından bahsetmek gerekir ise kendisi birçok kadın ile beraber olmuştur. Tabii ki bunlar tek gecelik ilişkilerdir ve birçok p*ç* vardır. Ama o gerçekten tek bir kişiyi sevmiştir Lyanna Stark Nedin küçük kardeşi. Ona olan aşkını şu sözler ile net bir şekilde anlayabiliyorum 'birileri onu elimden aldı ve bıraktığı boşluğu Yedi Krallık bile dolduramadı' bu sözü ile yüreklerimizi dağlayan adam Robert Baratheon. Birazda Ned Starkdan bahsedicek olursak kısacası entrikaların içine düşmüş onurlu bir adam. Eddard Stark görevi ve onuru, her şeyin üstünde tutar. Bu yüzden herkesin çok sevdiği bir karakterdir. Nedin beş çocuğu ve bir p*ç* vardır. Pek çok okuyucu kendine 'bu kadar onurlu bir adamın nasıl bir p*ç* olabilir ?' diye sormuştur. Spoiler vermek gibi olmasın fakat kitapları okursanız veya diziyi izlerseniz açıklığa kavuşacağınızı söyleyebilirim. Spoilerden bahsetmişken okuyucuların isyan ettiği bir noktaya değinmek istiyorum. Başta sevilen karakterler olmak üzere çok fazla karakter ölüyor ve bu durumun beni de çıldırtmasına rağmen bir süre sonra alışılırsunuz diyebilirim. Deli kraldan bahsetmiştik. Robert Baratheon çok onurluca bir davranış sergileyerek deli kralın ölümünden sonra çocuklarının yaşamasına izin verir ve onları sürgüne yollar. Daenerys Targaryen ve abisi Viserys Targaryen. Viserys tekrar tahta çıkmak için planlar yapar fakat onun bir orduya ihtiyacı vardır. Bu yüzden küçük kardeşini Khal Drogo ile evlendirmek ister.

Khal Drogo Viserysa kardeşi ile evlenmesi karşılığında on bin dothraki savaşçısı sözü vermiştir. Daenerys daha 13 yaşında küçük bir kızdır. Evlenmek istememesine rağmen abisi tarafından zorla evlendirilir. Evet, yazar burdada insanların ne kadar çıkarıcı olduğunu gösteriyor. Tahta tekrar oturma için kardeşini satan bir insan. Herneyse Khal Drogo çok güçlü, korkusuz ve yenilmez biridir ve insanlar onu çok korkutucu bulmaktadır. Buna rağmen o, ne kadar düşünceli olduğunu, Daenerysın rızası olmadan ona elini bile sürmeyerek kanıtlamıştır. Burada bize insanların ne kadar ön yargılı olduğunu da göstermiştir. Çok fazla spoiler vermeden konuyu değiştirmeliyim. Genel olarak bakmak gerekirse yapılan entrikalar, savaşlar, yasak aşklar ile okuyucuların ilgisini büyük başarı ile çekmiştir. Ayrıca yazar kitabın bölümlerini karakterlere göre ayırması kitabı sıkılmadan okumayı kolaylaştırıyor. Kimi zaman kuzeyde mimar Brandının ilk insanlar zamanında inşa ettiği surda, kimi zamanessos kıtasında bulunan dothraki topraklarında, kimi zamanda kralın şehrinde geçiyor. Bu sanki birbirleri ile bağlantılı farklı kitaplar okumak gibi. Kitabı elinize alıpta okumaya başlarsanız zaten kitabın içinde kaybolursunuz. Elinizden düşürmeden saatlerce okumak isteyeceğinizin garantisini verebilirim. Kitap hakkında anlatılacak gerçekten çok fazla şey var fakat kısa tutmam gerektiği için burada bitiriyorum. Kitap veya diziyi izlemiş olanlar veya izlemek isteyenler beni bulursa saatlerce bu konu hakkında sohbet edebiliriz.

UMUTCAN ŞAHİN

TANRININ GÖZYAŞLARI

Siyah, çok siyah bir gün. Sanki tüm varlıklar yasa yüz tutmuş. Gözyaşları akmaya yer arıyor. Ayrılık var bugünde. Bizlere büyük bir hüznünde sunulan ayrılık. Gözyaşı dolu, ağlamamak işten bile değil. Özlem dolu bir ayrılık. Bu siyah ve soğuk günde üşüyen yüzümün üzerinden akan, ılık gözyaşları kadar dolu bir ayrılık. Yağmur değil sanki bu yağan, tanrının gözyaşları. Sahi, o ne için ağlıyor? Yaptıklarına mı? Ağlattıklarına mı? İçine umut doğmalı fakat ne güneş ne ay nede yıldızlar var bu gökte. Yalnızca hayaller var. Bir daha asla gerçekleşmesini beklemediğim hayaller. Hayallerin bir suçu yok, zaman yıktı onları. Annemin babamın saçına beyaz kar taneleri katan zaman yıktı. Belki bir nevi gözyaşları da hayal kırıkları. Gözlerimizden aşağıya parça parça dökülüyor usulca. Sanki mutluluk için tek bir sebep yok, sanki çocuklar gülmüyor artık. Bu siyah günde herkes bir yerde ağlamak mı istiyor? Neden sonra sen tek birine bile engel olamadan, savruluyor göz bebeklerinden. Sabah altı'da evimin önünden geçen adeta bir işçi otobüsüne dönmüş olan otobüste hissettim insanların hüznlerini. Her birininkini teker teker ve defalarca. İnsanlar yorgun, zaman yormuş hepsini. Gözleri, gözleri gizlemiyor hüznlerini artık. Dedim ki içimden, ne yaparsında güldürürsün bu insanları, nasıl güler bunca hüznün, bunca dert bunca tasa. Gel de güldür evine bayat ekmek dahi getiremeyen amcaı, güldür hadi çocuklarının açlığını görmekten önce ruhunu sonra bedenini öldürecek olan işçi abiyi, güldür aç annesi bugün yarın ölecek olan teyzeyi, güldür haydi babasının felci yüzünden okula gidemeyen küçük kardeşimi güldür. Güldür kendini, babanın gözlerinin önünde git gide yaşlanışını izlerken güldür, ne yapacaksın? Herkes mi mutsuz sabah altı'da? Yoksa sabah altıda mı herkes mutsuz? Yada zaman ne olursa olsun, herkes mutsuz mu böyle? Hüznün kalplerimizi ele mi geçirdi? Yok, mu kalplerimizden dışarı yansıyan umut ışığı? Anlat öyleyse, neden ağlıyor bunları yazarken yazar? Korktuğu hüznün gözlerinde mi bitiverdi aniden? Onu da mı buldu sonunda?

ZEYNEP YILDIZ

O BİR EFSANE "ROGER FEDERER"

Roger Federer, 8 Ağustos 1981 yılında İsviçre'nin Basel şehrinde doğmuştur. Birinci sırada daha önce art arda 237 hafta ve toplamda 302 hafta kalarak bir rekor kırmıştır. Federer, emekli ve aktif tenis oyuncuları, önemli tenis çevreleri tarafından gelmiş geçmiş en iyi tenis oyuncusu olarak görülmektedir.

Federer'in 17 Grand Slam şampiyonluğu bulunmaktadır ve erkekler tenis tarihinde bu seviyeye ulaşan ilk tenis oyuncusudur. Tarihte "Kariyer Grand Slam" yapan yedi oyuncudan biridir. Ocak 2010 itibariyle art arda 23 Grand Slam yarı finali oynarak kendisinden önceki rekoru yaklaşık olarak ikiye katlamıştır. Ama Roland Garros 2010 da çeyrek finalde elendiği için son bulmuştur. Federer 25 Grand Slam finalinde oynayan ilk oyuncudur. Federer toplamda 35 Grand Slam yarı finali oynayan tenis tarihindeki tek kişidir. 11 kez üst üste Grand Slam finali oynayarak önemli bir rekora daha adını yazdırmıştır. Federer 2004 Wimbledon itibariyle art arda 36 Grand Slam çeyrek finali oynamıştır ve bu serisi 2013 Wimbledon 2. Turunda Sergiy Stakhovsky 'e yenildiği için son bulmuştur. 2012 Amerika Açık'ta 23. kez 1 numaralı seribaşı olarak Pete Sampras'ın rekorunu kırmıştır. Tenisteki bu başarılarından dolayı, dört kez üst üste "Laureus World Sportsman of the Year" ödülünü kazanmıştır. Avustralya Açık Tenis Turnuvası'nı dört defa, Wimbledon Tenis Turnuvası'nı yedi defa, Amerika Açık Tenis Turnuvası'nı beş defa, Roland Garros Tenis Turnuvası'nı bir defa olmak üzere toplam 17 Grand Slam kazanmıştır. Federer tenis tarihinin en çok kazanan ismidir. Federer 4 Grand Slam'de de en az 5 kere final gören ilk ve tek oyuncudur.

Ayrıca 2009'da Roland Garros, Wimbledon ve 2010'da Avustralya Açık Tenis Turnuvaları'nı kazanarak 1 yıl içerisinde toprak, çim ve sert zeminlerde Grand Slam kazanan ikinci oyuncu olmuştur. Federer 2003'ten 2011'e kadar üst üste 8 yıl Grand Slam kazanmıştır. Bu seri 2011'de bozulmuştur. Grand Slam turnuvalarında 279 maç kazanarak bu alanda rekoru elinde bulundurmaktadır. 2008 olimpiyatlarında partneri Stanislas Wawrinka ile çiftlerde olimpiyat altın madalyası kazanmıştır. 2012 Olimpiyat Oyunları'nda ise finalde İngiliz tenisçi Andy Murray'e kaybederek teklerde gümüş madalya kazanmıştır. Sekiz yıl boyunca (2003-2010) yılsonu ATP sıralamasında ilk ikide yer almış ve on yıl boyunca (2003-2012) yılsonu ATP sıralamasında ilk üç içerisinde yer almıştır. Federer, ATPworldtour.com hayranları tarafından 13 kez üst üste (2003-2015) yılın en iyi tenisçisi seçilmiştir. Yine oyuncular tarafından oylanan "Stefan Edberg" sportmenlik ödülünü 11 kez (2004-2009, 2011-2015) kazanmıştır.

ULAŞ ALTUNOK

CUNDA

Cunda; yalnızca papalinaları ve enfes gün-batımı nedeniyle görülmesi gereken bir yer değil. Kiliseleri, manastırları ve hepsinden ötesi kültürleriyle Adayı zenginleştiren Giritlileri, Midillileri görmeden, tanımadan sakın Cundadan dönmeyin. Kiliseler, manastırlar ve tabii ki her mekâna mahsus hikâyeleri ile Cundanın ruhuyla mutlaka tanışın.

Bir yandan Egeliyse Cunda, diğer yandan Adalıdır. İki kültürün iç içe yaşadığı kent, yıllar yılı değişmeyen güzelim taş evleri, zeytin aromalı sokakları ,

manastırları ve Giritlileri, Midillileri ile deniz kokan bir tatil için hep ilk göz ağrısıdır. Rum evleri kapı tokmağından iç mimarisine kadar incelikle tasarlanmış, rengârenk boyalara bezenmiş bu evler, taş sokaklara apayrı bir hava katıyor. Tıpkı daracık sokaklarda önümüze çıkıveren çeşmeler gibi.

DUVAR VE LODOS

Kötü bir his var içimde. Bir sıkıntı var. Sanki vapurlar, o Adalar'a giden vapurlar, martılardan uzaklaşıyor. Uzaklaşıyor martılar gökyüzünden. Gökyüzü uzaklaşıyor maviden. Mavi uzaklaşıyor benden. Ben uzaklaşıyorum her şeyden. Sanırım insan gözlüğünden olunca bir iki günlüğüne, bunlar oluyor. O sonsuz, mavi gökyüzü yerini martılar için yas tutan bir karanlığa, siyah bir duvara bırakıyor. Her şey o sonsuzluğa karışıp uzaklaşıyorken ben, duvarın tepesinde gözlüğümü arıyorum. Duvar bağırarak istiyor, "Beni terk mi ediyorsunuz?", en bağırıyorum: Gözlüğümü de mi götürüyorsunuz?

Duvarın arkasından sonsuzluğa doğru bir rüzgâr esiyor, Lodos olmalı. O kadar güçlü esiyor ki saatimi bile kolumdan söküp sonsuzluğun içine attı. Gözlüğümü de onun alıp götürmüş olmasından korkuyorum. Lodos güçlü ama duvar daha güçlü. Bir çırpıda boğuyor onu eteklerinde. Kaçabilen kaçıyor. Acaba benim duvarın tarafını tuttuğumu mu sandı da gözlüğümü götürdü rüzgâr?

Gözlüğüm olmadığından herhalde bu vakada kim haklı kim haksız anlayamadım. Kim ne yapıyor onu bile bilmiyorum. Güç bela görebildiğim kadarıyla bu hain rüzgâr, âlemden ne var ne yoksa önüne katıp o sonsuz mavi gökyüzüne götürmek istiyor. Kendine mi saklar yoksa satar mı bilmem. Şu benim üstünde durduğum duvar da rüzgârı engellemek istiyor. Belli ki duvar sonradan gelmiş buralara. İşleyişi bilmiyor. Sanıyor ki haşmetli, geniş, yüksek durunca ve bir de sesini çıkarınca rüzgârın önünü keser. Sen kendini ne sandın duvar kardeş? Baksana, herkes rüzgârı sana tercih ediyor. Senden uzaklaşıyor. İstemeseler rüzgârın önüne katılıp süzülürler mi sonsuzluğa?

Anla artık be adam! Seni istemiyorlar işte. Sen istediğin kadar boğ rüzgârı. Çoğalıp geri geliyor.

Bir çıt sesi duydum sanki. İnşallah bir ağaç kırılmıştır rüzgârla. Gözlüğümün üstüne basmış olmayayım, neme lazım!

Duvarın bir de öteki ucuna yürümeye karar verdim. Öyle kara ki musibet, utanmasam üstünde sürüneceğim gözlüğümü bulabilmek için.

Yürüdükçe bir şey daha fark ettim. Bu hain, kara duvar yakalayabildiğini eteklerindeki bir köyde, bir hapishaneye kapatmış. Zavallılara orada işkence ediyor. Off! Hava da iyice soğudu. Şu kalles duvar yıkılsa artık da rüzgâr yavaşlasa!

Duvarın öteki ucu daha da karanlıkmış yahu! Merdiven mi o? Köye mi iner acaba? O değil de köyde gözlük de var mıdır acaba? İnip bir bakmalı değil mi? Aman ben de mahpusluk olmayayım da!

Bu merdivenleri de indik ama inşallah bir gözlükçü bulurum. Bulamazsam da bir daha geri tırmanmam ben. Varsın gözlüğümüz olmasın. Bir daha o soğuğa çıkmam ben.

İşte buldum gözlükçüyü. Hay Allah! Cebimde para da yok pek fazla. Neyse, alalım en ucuzunu işte, günü kurtarsın. Heh, çok da yakıştı. Aynada güzel duruyor da sokakta da bir denemek lazım.

O da ne? Duvar beyazlaşmış. Saf ve temiz gözüküyor şimdi. Aferin be rüzgâr! Sonunda duvarı yendin demek. Eee? Rüzgâr da hala esiyor. Bunda bir iş var. Hapishaneye doğru bir yürüsem mi? Eğer rüzgâr duvarı yenmişse, mahkûmları da salıverir herhalde.

Kayboldum sanırım ufacık köyde. Nerede ki bu hapishane? Merdivenin tam karşısına denk geliyordu. Ben de merdivenin tam karşındayım. Burada bir hapishane yok. Okul var burada. Aferin be rüzgâr! Demek hapishaneyi yıkıp yerine okul yaptın.

Yine de anlamadığım bir şey var. Madem rüzgâr duvarı yendi. Köyü niye sonsuzluğa doğru sürüklemedi. Duvarı tam yıkamadı diye herhalde. Onu da yapar ileride. Ama bu böyle olmaz. Yetti artık. Hazır duvar artık beyazken şu duvara haddini bildirmeli. Belki kendi gözlüğümü de bulurum. Bunu iade ederim.

Yahu bu gökyüzü, sonsuzluk, maviydi hani. Ben mi yanlış gördüm? Niye gri olmuş ki şimdi? Herkes güle oynaya süzülürdü sonsuzluğa doğru? Niye ağlıyorlar ki şimdi? Bu Lodos'u herkes sevmiyor muydu hani? Herkes niye küfrediyor ki şimdi? Bu Lodos kahramandı hani. Duvar ise kötüydü. Lodos insanları duvardan kaçırmaya çalışıyordu. Duvar ise herkesi eteklerinde parçalamak, köyündeki hapishaneye tıkmak istiyordu. Herkes niye duvara "Beni bırakma." diye yalvarıyor ki şimdi? Lodos ise nefretle bakıyorlar.

Duvar aynı duvar. Daha önce de bu duvarın üstünde yürüdüm. Buradan olayları anlamaya çalıştım. Yine duvarın üstündeyim ve hiçbir şey mantıklı gelmiyor. Lodos aynı lodos. Daha önce de hissettim onu. Daha önce de duvarla nasıl çarpıştıklarını gördüm. Şimdi yine görüyorum. Görüyorum. Görüyor muyum?

Gözlüğü çıkartıyorum. Duvar yine karanlık, köyde yine hapishane, lodos yine kahraman. Gözlüğü takıyorum. Hapishane yok okul var. Duvar saf mı saf, bembeyaz. Lodos kötü. Lodos kalles. Duvar duruyor. Lodos duruyor. Etrafındaki her şey değişiyor. Duvar duruyor, köy değişiyor. Lodos duruyor, insanlar değişiyor. Duvar ve Lodos duruyor. Renkler değişiyor. Renkler çoğalıyor. Renkler değişip çoğaldıkça duvar ve lodos yine duruyor.

Demek ki duvar ve lodos duruyor. Etrafındaki her şey değişiyor. Gözlüğü çıkarıp takınca değişiyor hepsi. Demek ki mesele duvar ya da lodos değil. Mesele etrafındakiler de değil. Mesele gözlükte. Mesele neyle baktığında. Mesele nasıl baktığında. Mesele nerden baktığında. Belki de mesele bakıp bakmadığında. Bakmakta mesele. Bakmak da mesele, görmek de.

KERİM GÜRGEN

TÜKETİM TOPLUMU

Gelişen dünya ile toplumlarda değişime uğramıştır. Eskiden üreten ve geliştiren bir halk tabakası var iken, şimdilerde sadece tüketmeye zorlanan bir halk vardır. Hazır alınan yiyecekler ve tek tıkla ulaşılan doğru yada yanlış bilgiler, saçma sapan moda ikonları ve internet üzerinde izlenen faydasız videolar. Hepsi insanları düşünmekten çok sadece tüketmeye yönlendiren olaylardır. Artık insanlara konfor adı altında tembellik satılmaktadır, yeter ki siz üretmeyin ve düşünmeyin. Çok mu acıktınız işten geldiniz ve yorgun musunuz? Hemen tek tuşla hazır sağlıklı hamburgerlerden söyleyin. İnsanlar yıllar geçtikçe daha kaliteli daha iyi hizmet edildiğini düşünür. Aslında olay bundan oldukça farklıdır. Mesela Getir.com adı altında kurulmuş bir firma var, bu firmanın görevi siz değerli müşterilerinin azıcık bile olsa markete kadar yürüme zahmetinden kurtarıyor. Tek bir tuşla eviniz neyi eksikse kapıya kadar getiriyor, ama kötü bir haberim var kapıya kadar yürümek zorundasınız. Merak etmeyin daha sonraki yıllarda onu da gerçekleştirirler. Bizlerde iyice hareket etmeyen, düşünmeden tüketen bir birey haline geliriz.

Global dünya size özgürlük sunuyormuş gibi gözükür, sanki seçim hakkı her şey sizin elinizdeymiş gibi... Ama elimizde olan her şeyi zaten onlar sunmuştur, yani Amerika'nın çizdiği sınırlar içinde özgürsünüz. Güzel bir hamburgerden sonra kim soğuk bir white mocha istemez. Sadece hamburger değil tüm fast foodlar tek bir elin ürünüdür ve bütün dünyada bayılarak bunu tüketmektedir. Ayaklarımızda superstar, airmax, vans vb... modeller, ellerimizde latte ve diğer elimizde akıllı bir telefon. Şu anlattığım çerçeve içerisinde insan sadece tüketim yapmaktadır. Düşünmez, üretmez, gözleri kör bir toplum oluyoruz.

Bizde bu oyuna geliriz, neymiş efendim artık konuşarak mesaj atabiliyormuşuz, parmaklarımız çok zorlanıyordu iki mesaj yazmaya. Konuyu daha fazla uzatmadan söyleyebileceğim tek şey kitap okuyun, fikirler üretin, araştırın yararlı insanlar olun. Ama herkese hak veriyorum, ne yazık ki bende tüketen toplumun bir bireyiyim. Kitap, bilgi, ansiklopedi ve sözcükler bunları unutmayınız. Okuyun, araştırın zaten günümüz dünyasında azıcık bile kitap okuyan bir insan fikirleriyle farklılık yaratabilmektedir. Sıradan insanlar olmayın farklılaşın.

SELİN GENÇ

SEÇİMLERİMİZİN HAYATIMIZDAKİ YERİ

Seçimlerimizi yaparken biz yardım edecek ya da önümüze engel koyacak kişiler karşımıza çıkacaktır. Hayatta meslek, iş, eş seçerken yanlış seçimler yapmamamız için duygusal, zihinsel ve mantıksal anlamda doğru donanıma sahip olmalıyız. Örneğin; mantıksal anlamda belli bir donanıma sahip olmazsak fiziksel, maddi ve manevi anlamda yıpranırız. Bu yıpranmaların en barizi eş seçiminde yada insan seçiminde görülür. Duygusal anlamda bir insan çok bağlanıp yanlış seçimler yaptığımızda hayatımızı mutsuzluk içerisinde geçirmiş oluruz. Doğru kararlar verdiğimizde ise hayatımızı mutlu bir şekilde, zihniyetimize uygun, huzurlu ve belli bir kalitede olan yaşam standartlarıyla geçirebiliriz.

Her insan seçimlerinde hata yapabilir önemli olan bu hataları erken fark etmektir. Erken fark etmek için belli bir donanıma sahip olmalıyız. Bu donanımlara sahip olmak için iyisiyle, kötüsüyle belirli deneyimler yaşamalıyız. Yaşayışlarımızı doğru bir şekilde değerlendirecek sağlam bir donanıma sahip oluruz. Donanımlarımızı güçlendirmek için seçimlerimiz hakkında bilgisi olan kişilerden yardım almalıyız. Yardımları alırken belirli fikir ayrılıklarını zenginlik olarak algılamalıyız. Bu yüzden seçim yaparken etrafımızdaki insanların fikirlerine saygı duymalıyız. Saygı duyduğumuzda ve insanları dinlediğimizde daha güçlü bir donanımla doğru seçimler yapabiliriz. Yaptığımız seçimler asıl benliğimizi ortaya çıkarır. Bizim aslında kim olduğumuzu gösteren şey, yeteneklerimizden çok seçimlerimizdir.

SELİN GENÇ

ANNE VE ÇOCUK SEVGİSİ

Sonsuz sevgi türü vardır bu hayatta. Kitap sevgisi, hayvan sevgisi, insan sevgisi... Aslında bunlar gibi bir sürü sevgi türü var ama bence sevgi türlerinden en özeli ve en güzeli anne ile çocuk arasındaki sevgidir.

Bu sevgi, daha çocuk doğmadan annede ve yine çocuk doğmadan çocukta başlar. Çocuk daha anne karnındayken annesinin onu sevdiğini anlar, annesine karşı güven ve sevgi duyar. Doğduktan sonra ise kendisini annesinin sevgi dolu ve şefkatli kollarında bulur. Benim kucağında bir bebek ağladığı zaman annem, “Annesine ver, susar.” derdi. Ben de annesine verirdim. Sonra anneme, “Bebekler neden annelerinin kucağındayken ağlamıyor?” dediğimde annem bana, “Bebekler annesini tanır, ve annesine duyduğu güven hissiyle sakinleşip, susar.” derdi. Bence sevgilerin en safı ve en karşılıksız hali annesinin çocuğuna, çocuğunun da annesine karşı olan sevgisidir. Anneler çocukları için çok çabalarlar. Çocuklarının mutluluğu için her şeyi yaparlar. Çocuğunun iyiliği için mutlu bir insan olmasını isterler.

Yani bu hayatta birçok sevgi türü vardır ama anne ile çocuk arasındaki sevgi hiçbir sevgi ile kıyaslanamaz.

Z. HASRET SEVİM

SOSYAL MEDYA – ASOSYAL İNSAN

Ortalama 35 fotoğraftan birinde iyi çıkıyoruz. O iyi fotoğrafı diğer kötü olanların arasından seçip çıkarmak için dakikalarca uğraşıyoruz. Aynı kareyi birkaç farklı fotoğraf uygulaması ile de çekip karşılaştırdığımız oluyor zaman zaman. Eğer birde tek çektirebildiysek buna bayılıyoruz. Belki de o fotoğraf beklenmedik bir elektrik alışverişine vesile olacak umudu taşıyoruz. Ya da bizi kimlerin takip ettiğini, fotoğrafımızı kaç kişinin beğendiğini öğrenecek olmanın merakının bize verdiği heyecanı yaşamak, kısa süreli de olsa gururumuzu okşuyor. Aynı masada oturup tek bir laf bile etmeden sosyal medya üzerinden birbirimizi beğeniyoruz. Lütfen yediklerimizi görün diye bağılıyor, kalabalığa karışan gülücükler saçıyoruz. Her sosyal medya fanatiği gibi acılarımız ve sevinçlerimiz çok büyük. Toplumsal döngü, bütünlük ve paylaşımı klavye başında sağlıyoruz. Sabah erken kalkmaktan, her sabah aynı işe başlamaktan o kadar bunalmışız ki; çok ünlü bir kahvecide adana dürüm satılsa “noluyor” demeden kuyruğa girecek, kuyruğun fotoğrafını çekecek ve ardından sosyal medyaya servis edecek durumdayız.

Kitap okumayı bile zaman kaybı olarak görmeye başladığımız zamanlar oluyor. “nasıl olsa bütün kitapların özeti internette var.” Hele o sayfaları hiç açılmamış gazetenin kokusunu çoktan unuttuk bile. Bir arkadaşımızla oturup sohbet etmek yerine sosyal medya hesabından takip etmek daha mı iyi?

Sanırım medya sosyalleştikçe insanlar asosyalleşiyorlar!

RAMAZAN ÇOBAN

BESLENME İLE YARININI AYDINLAT

Besin, insan vücudunun temel enerji kaynaklarından. Besinler vücudun dengeli ve düzenli bir şekilde büyüyüp gelişebilmesi için çok önemli bir etmendir. Çünkü vücudumuza, vitamin, protein, karbonhidrat, yağ ve minerallerin girmesi gerekir. Bu maddeler besinler aracılığıyla vücudumuza girerler. Bu besinler yeterince ve düzenli alınmazsa hastalığa neden olacağı gibi fazla alındığı takdirde de birtakım sağlık sorunlarına yol açacaktır.

İnsanoğlu bu dengeli ve düzenli beslenmeyi sürekli yanlış algılar. Burada bahsedilen dengeli kelimesi, gerekenlerden yeteri kadar alınması gerektiğidir. Ne fazla ne de az. Fazladan alınan karbonhidrat ve yağ aşırı kilo almamıza, karaciğer yağlanmasına ve obezite gibi ciddi rahatsızlıklara ortam hazırlar. Bu demek değildir ki vitamin, protein ve minerallerden fazla alalım. Mesela fazladan protein gut gibi hastalıklara neden olabilir. Oysa bu maddeler beslenmenin devamlılığıdır. Yani sadece bir gün ya da bir hafta değil gücümüzün yettiği raddeye kadar sürdürmemiz gerek demektir. Bazı besinler vücudumuz tarafından sürekli kabul edilen besinlerdir. Bunlar: protein bakımından süt, yumurta, peynir, yoğurt; karbonhidrat bakımından mercimek, fasulye; hem karbonhidrat hem vitamin bakımından portakal, elma, muz, üzüm, kayısı, greyfurt gibi besinlerdir. Tabi ki bunlardan yeteri kadar ve doğru ve zamanda alınması gerekir. Bu saydıklarımın alınıp miktarı yaş, boy ve kilo gibi etmenlere göre değişiklik gösterir. Toplumda boy gösteren sağlık sorunlarının temelini beslenmedeki altın kural olan dengeli ve düzenli yapılışın bozuk olmasıdır. Daha küçük yaşlarda çocuklar ev yemeklerinden çok fast food tarzı yemekleri tercih ediyorlar. Bu alışkanlık, sağlıklı besinlerin yapılışının, içeriğinin ve sunumunun değişmesi ve güzelleşmesi ile düzelebilir. Burada başta anne ve baba olmak üzere tüm topluma iş düşüyor. Çocukların sevebileceği ve hoşuna gidebileceği şekilde yemeğin hem eğlenceli hem de sağlıklı halde olması daha etkili olur. Mesela onların sevdiği bir karakteri yemeğinin süsü ve teması olarak kullanabilirsiniz. Özellikle asitli vb. İçeceklerden mümkün olduğunca kaçınıp süt veya taze sıkılmış meyve suyu ile yemeğe destek verebilirsiniz. Düzenli ve dengeli beslenmenin olmazsa olmazı bol su tüketimidir. Vücut çalışır ve su kaybeder. Bu kaybedilen su besinler aracılığıyla da alınabilir ama temel olan suyu tüketmektir. Dünyanın $\frac{3}{4}$ 'ü su olduğu gibi vücudumuzun da bir su oranı vardır. Bu oran bebeklerde %90, çocuklarda %70, yetişkinlerde %60 ve yaşlılarda ise %50'dir. Bu oran yaş, cinsiyet, boy uzunluğu, kilo ve fiziksel aktiviteye göre değişir. Örneğin yaş ilerledikçe suyu daha çok tüketmek gerekir. Bu da vücudumuz için suyun ne kadar önemli olduğunun kanıtıdır. Beslenmek her canlının sürekli olarak yaptığı bir faaliyettir. Bizim için bu denli önemli olan bir şeyi yaparken bilinçli olmak hem bugünümüzü hem de geleceğimizi aydınlatır. Dengeli ve düzenli beslenme konusunda bilgilенmeli, beslenme alışkanlıklarımızı ayarlamalı ve toplumumuza örnek almalıyız.

SEMRANUR KAMİL

FELSEFE ETKİSİ

Yaşamın başlangıcından beri insanoğlu her dönemde yaşamı, evreni, doğayı hatta kendini sorgulamıştır. Doğumumuzdan itibaren yaşayıp geliştikçe farklı ihtiyaç ve isteklere sahip oluyoruz.

Kimisi yazı yazmaktan, kimisi fotoğraf çekmekten hoşlanıyor. Bir diğeri yazı yazmayı sıkıcı bulabilirken futbol maçı izlemekten de hoşlanmayacak biri muhakkak olabilir. Peki, hepimizin ortak paydada buluştuğu insanı soruları yok mu? Hepimiz bazen ben şuan ne yapıyorum, neden buradayım diye düşünmüyor mu? İşte felsefe bizi bu soruları düşünmeye iten algıdır. Felsefenin başlangıcı da bu sorularla doğmuştur. Yüz yıllar sonra bile kendimize bu soruları sormaya devam ediyorsak ki -bu her insanda olması gereken bir merak- felsefeye yaklaşabiliriz. Birçok eski soru şuan bilim tarafından cevaplanmış durumda eskiden Dünya'nın düz ve tepsi gibi olduğunu düşünülürken artık onun geoit biçiminde olduğunu biliyoruz. Böyle soruların cevabı üstünde düşünerek bulunamaz ancak bizi bunu düşünmeye iten merak, yaşamın bize getirdiği tuhaflık bu soruların ortaya çıkmasına yol açar.

Bu merak aslında doğumumuzdan itibaren bizde vardır, sadece öğretilmiş düşünceler yüzünden körelmeye başlar. 1-2 yaşlarında yürümeyi yeni öğrenmiş bir çocuk düşünün, önündeki kediden korkmadan onu keşfetmek ister çünkü korkmayı daha öğrenmemiştir, korkmakta bize sonradan öğretilmiştir. Küçük bir çocuk gibi duyarlı kalabilirsek, düşünmekten ve keşfetmekten korkmazsak felsefi düşünceye de yaklaşabiliriz. Eğer hiçbir şey sizi şaşırtmıyor ise kim olursanız olun, doktor, öğrenci, öğretmen, mimar tehlike kapıdadır. Düşünmeye başlamanız gerektiğini fark etmelisiniz. Filozofların sahip olduğu hassaslık bu derecededir. Onların sorularını geçiştirirken bize göre daha önemli olan borsa ya da emlakтан konuşuruz. Halbuki önce kendimize soruları yönelterek başlarsak -felsefi sorular sormak kolayken onları cevaplamak zordur- diğer meşgalelerimizi daha kolay yoluna koyabilir, doğru ve yanlış görebiliriz.

ZEYNEP HÜMA KAÇMAZ

SANİYELER

Saniyeler dakikaları, dakikalar saatleri kovalarken ben yalnızlığımı yalnızlık ekliyordum sadece, yaptığım şey tek başıma oturup etrafımda mutlulukla parlayan gözlere bakmaktı. Dizimde defterim, elimde yılların eskittiği kalemimle tam olarak şuan etrafımdakileri inceleyip, onlar hakkında ki düşüncelerimi kâğıda döküyordum. Yazarken kalemimden çıkan kanlar kâğıda dökülmekle yetinmemiş suya dökülen mürekkep misali içime dağılmıştı. El ele tutuşan çiftlerden, birbirini yakalamaya çalışan çocuklara kadar herkes etrafa mutluluk saçıyordu. Ben ise yalnızlığımınla çürümeye devam ediyordum. Dışarıdan nasıl görüldüğümü biliyordum. Ben doğu-batı medeniyetleri kadar farklıydım aslında. Bedenim batı medeniyetleri kadar gelişmişken ruhum, doğu medeniyetlerinin karanlık çağında kaybolmuştu. İki farklı insan olmak benim için zor değildi. Çevremde tanıdığım insanlar varken büründüğüm kılık mutluydu, her zaman olmam gereken gibi, fakat yalnızken-bedenen yalnızken- olduğum insan herkesin benden korkmasını sağlıyordu. Ne yapmam gerektiğini bilmiyordum veya insanların neden benden korktuklarını. Gerçi bende onların yerinde olsam korkardım. Karşınızda vücudu sağlam ama ruhu ölü bir kız görseniz arkanıza bakmadan kaçırdınız.

Kalemi tutan elim titriyordu. Korkuyordum. Yazmaya başlarsam duramayacaktım, biliyordum. İçimdekileri kâğıda döksem ağlayan kalemime kâğıt da eşlik ederdi. Ama başlamam gerekiyordu. Eğer başlamazsam içimdeki bomba patlayacaktı. El mahkûm diyerek başladım yazmaya. Hem gözlerim, hem kalemim, hem de defterim ağlıyordu. Simsiyah kâğıdı olan defterime siyah kalemim eşlik ediyordu. Yazdıklarımı kimse okumamalıydı. Bu yalnızca ben ve dert ortağım defterime aitti.

EDA YENDİ

UNUTMAYA ÇALIŞMAK

Kalemi diğerlerine göre biraz daha sert tutarım ben. Arka sayfaya izi çıksın diye...
İzi çıksın ki ne yaşadığımı unutmayayım.
Çoğu kişi geçmişini unutup geriye hiç bakmamak ister. Sanki kendileri yaşamamış gibi davranırlar.
Hâlbuki bilmezler, daha çok yanırlar.
Unutmayın ki o bakmak istemediğiniz geçmişî siz yaptınız.
Ondan kaçamazsınız, unutamazsınız...
Yani dostlarım, boşuna uğraşmayın. Unutmak yerine yaptıklarınızı hatırlatın kendinize...

EZGİ İVGEN

M. TANJU AKERMAN ANISINA...

(İKL 2015 Kitap Şenliği Onur Konuğuydu)

.....
İrkçı savaşlar oluyor
soykırımları
Vuran kapitalizm
İzle Dünya
Şaka gibi.
Seyir terasındayız
Uzağında değil
Farkındayız
Elimiz/kolumuz /gözümüz
Televizyonda
Bakıyoruz
Bakmak insanlık dışı
Üşüten
Bakıyoruz gözyaşsız
Koşuyor
Ağlıyor
Çırpınıyorlar
Bombalar
Bıçaklar
Ler
Kar
Ölüyor insan
Bakıyor insan olan
Vuruyor insan olmayan

(M.TANJU AKERMAN-Masal Gibi S.53)...(30 EKİM 2015)

ŞİİR KÖŞESİ

Ağlasam sesimi duyar mısınız,
Mısralarımda;
Dokunabilir misiniz,
Gözyaşlarıma, ellerinizle?
Bilmezdim şarkıların bu kadar güzel,
Kelimelerinse kifayetsiz olduğunu
Bu derde düşmeden önce.
Bir yer var, biliyorum;
Her şeyi söylemek mümkün;
Epeyce yaklaşmışım, duyuyorum;
Anlatamıyorum.

ORHAN VELİ KANIK

SONSUZ AKŞAM

Meçhul letafetle sonsuz akşamından
Süzülürken şuh edalar gölge saçlarından
Semalarda sermestiz, zifiri içre kızıl izin
Ne var bırak izin, menfâlar bizim
Meftun olan gözlerin sihriyse giz
Göklere değişindeki temaşa esrareniz
Erirken ahlarım ateş içre ateşte
Kaldır kımızı, şuh edalı sözleri deyişte
Ve bir hançer okşamaya muhtaç ellerinde
Değmeden ettiği yaralar derinde
Feryadı zırhını delen bakış gözlerinde
Harikulade yakarışı muhteriz sözlerinde.

ELİF AYBİKE DÜZTAŞ

AŞK ŞİİRİ

Bilir misin bilmem ama derler bazen
Oluruna bırak olursa senindir zaten
Düşündün mü bilmem benim için sen
Asla bitmeyecek aşkın tohumları sen
Zorlama olmuyorsa bu zehir-i aşkı
Kalbin olmadı mı zaten sabır taşı
Bilinmez bir yara vuruldun gittin
Seni her daim bekleyeni silip geçtin

HÜSEYİN KUŞ

Çünkü biliyorum
Her zaman üzüldüğüm
Şu yalan dünyada olmuyorsa
Sebebi sen değilsin asla
Şartlar uygun değilse elbet
Sana kızamam mahvolur her şey
Beni anlamamı istiyorum
Bir kere gülse şu yüzüm
Senin üzülmün hayatımdaki tek zulüm

HÜSEYİN KUŞ

Umudu gökyüzüne kanatlarını kırdığım martı-
larla çizdim
Ve bir saltanat inşa ettim kızıl çığlıklarından
İmgeler topladım dünyanın dört bir yanından
Savaş çocuklarından, bahar çiçeklerinden
Kuru yapraklarında ölümün çıtırdadığı güzler-
den geçtim
Çiçekli şiirlerim her daim yarım kalırken
Parmak uçlarımdan ceset kokuları dağılıyordu.
Ve sonra
Gittiğim her yere ölümler saçarak dünyayı dokuz
defa dolaştım.
Metafiziğin de ötesinde gerçeklikler keşfettim
ben Gökyüzünden düşen bin parçayken
Tomurcuk tomurcuk yaşam oldum.
İçimdeki çocuğu öldürmeden büyümeyi öğren-
dim

Hiç var olmamış kentlerde.

Şimdi

Gelip bunları anlatsam size

Ya inanmazsınız.

Ya anlamazsınız.

RUMEYSA ALARÇIN

Herkes yüklemiş hayatın anlamını aşka
Şairler, yazarlar ve ressamlar...
Bense sana yükledim anlamı
Ey sevgili
Çünkü aşk denen illet başlatmadı benim için
hayatın anlamını
Benim için hayatın anlamı seninle başladı
Ey sevgili
Baharın ilk çiçek kokusu gibiydin
Hafif, narin ve bulutlu
Belirsizdin
Ey sevgili
Belirsizliğindi belki beni sana başlatan
Baharı sevdiğimden değildi hayata başlamam
Senin bana gelmendi, ey sevgili

GÖRKEM GÖKÇE

KADIN

Ben bir kadını
Her şeyden önce insanım
Sokaklarda salına salına dolaşmak
Benimde hakkım!

Ben bir kadını
Hayır susmayacağım
Ben zaten hür doğdum
Hürriyetim için izin almayacağım!

Hayır, boyunduruğunuza girmeyeceğim
Güneş batınca eve dönmeyeceğim
Sadece özgür yaşayacağım
Çünkü ben, yalnızca kadını
Her şeyden önce insanım.

ŞEYDA AZAK

NEDEN

Saçma,
Gelir bazen insana,
Düşünür daima,
Bırakmaz asla,
Neden neden neden,
Mutluluk mutsuzluk neden,
Ayrılık acı neden,
Hiç bitmeyen bu karamsarlık neden,
Bilmez,
Cevaplar asla birden gelmez,
Düşünür düşünür üzüldür,
Saçma olması neden?

HÜSEYİN KUŞ

DÖRTLÜKLER

Bahtıma düştü bir gönül masalı
Ne olacak halim, ruhum tasalı
Kalbimin ipine, yârı asalı
Biçareyim dostlar, aman dilerim.
Gözüm görmüyor, doluyu boşu
Makbuldür gülmenin, narini hoşu
Meye gerek yok ki, senin sevdandan
İçmeden olmuşum, gönül sarhoşu
Seni bekliyorum, gelmez misin sen
Akan gözyaşımı, silmez misin sen
Yüreğim gel diye, seni kükredi
Nasıl da özledim, bilmez misin sen
Yüreğim yaralı, bilir mi kendi
Kalbimi kapadım, takmışım görek
Neyleyim sevdiğim, çare tükendi
Sonumuz nicedir, bekleyip görek

FİKRİ MUŞTU

Kafamın içinde dolanan bir duman,
Sen dumanımın ezgisi,
Bin doğarken bin ölmek gibi,
Yeniden doğum gibi,
Her geçen zamanda yok olmak gibi
Çöllerde yağan yağmur gibi
Her şey bir mucize...
Her şey bir şeyden ibaret
Umutlar uçurtmanın kuyruğunda,
Rüzgâr varsa her şey yolunda...
Sözden kâğıtlar ufuklarda uzaklarda
Gözlerinin alevinde kül olmayı bekliyor...

POLAT EMRE YANAR

BOZUK PARA

Elinde bardağıyla yine o iş merkezinin önündeydi. Sakat bacağı her zamankinden daha çok ağrıyor, aylardır dokunmadığı sakalı gittikçe daha çok kuş yuvası halini alıyordu. Elindeki boş bardağa bakarken bej renkli parkasıyla bir adam iş merkezinden çıktı. Ona doğru geliyor ama yere bakıyordu ve elinde birkaç bozukluk vardı. Ona yaklaştı ve elindeki bozuk paraları bardağın içine attı. Sakat adam tam ağzını açıp minnettar olduğunu söyleyecekti ki adam koşar adım uzaklaştı ve yolun karşısındaki otoparka gitti; siyah BMW'sine bindi ve gözden kayboldu. Ertesi gün tekrar... Ertesi gün tekrar... Artık her saat 18:05'te bardağına birkaç bozukluk kesin giriyor ve sakat adam kendisine içini ısıtacak bir şeylerin parasını çıkartıyordu.

Günlerden bir gün bir karar aldı; bu adama bir iyilik yapmalıydı ama nasıl diye geçirdi içinden ve sonra her gün üstüne önemsiz yaprakların düştüğü, kaputunda çamur izleri olan adamın siyah BMW'si geldi aklına. Marketten gerekli malzemeleri son parasıyla aldı ve arabayı üstünkörü temizledi. Sonra da yeniden saat altıyı beklemeye başladı. Saat 18:05'te bej renk parka giyen zengin şık adam yüzünü somurtarak karşısına çıktı ve "Arabama yaklaşma! Yıkama! Yıkamanı istemiyorum." dedi sert bir dille. Ama hayır bunu yapamazdı; tekrar yıkadı arabayı, ertesi gün tekrar ve tekrar, ta ki o güne kadar. Yine saat 18:05'te aynı yerde zengin, şık adamı beklerken adamın koşarak karşı kaldırıma geçtiğini ve köpeğiyle yürümekte olan bir kadının yanında gizlendiğini fark etti. Sakat adam topallayarak karşıya geçti, şık işadamı elindeki parkasıyla uyumlu deri iş çantasını hızlı hızlı sallayarak otoparka doğru koşturuyordu. Sakat adam ise değneği ve topallayan bacağına rağmen yolun karşısına hızla geçti; otoparka yetiştiği sırada siyah BMW geri vitesle üstüne geliyordu. Adam geri çekilmeye çalıştı ama zengin işadamı durmadı ve sakat adama çarptı. İşadamı çarptığını fark ettiğinde kısa bir an durdu, dikiz aynasından sakat adamın doğrulmaya çalıştığını gördü ve rahatlamış halde yardım etmeksizin gaza bastı.

Ertesi gün yine yoğun bir iş gününün ardından eve gitme vakti gelmişti. İş merkezinden adımını dışarı atar atmaz aklına sakat adam geldi "Acaba yerinde midir dünden sonra" diye düşündü. Hayır, yoktu. Otoparka gitti. Arabasının üstüne yapraklar düştüğünü ve ön kaputunda çamur olduğunu gördü iç çekerek arabasına bindi. Amacı sakat adama bakmak değildi başta ama direksiyona geçer geçmez bir anda fikri değişti; cadde boyunca elinde "Teşekkürler" yazan bardağıyla dilenen total adamı aradı ve buldu da. Cüzdanından çıkardığı 100 markı bardağa attı ve birkaç saniye sonra boğazı düğümlendi; sakat adam parayı yere atıp kalabalığın içinde kaybolmuştu.

İSMAİL TAŞKIRAN

(Bu kısa öykü Meltem Kaya tarafından yürütülen Seçmeli Alman Edebiyatı dersinde izlenen 'Kleingeld' adlı kısa filmin öyküleştirilmesi sonrasında yazılanlardan seçilmiştir.)

İSTANBUL KADIKÖY LİSESİ KIZ BASKETBOL TAKIMI YARI FİNALDE

İstanbul Kadıköy Lisesi Kız Basketbol Takımından bir başarı daha! Denizli'de devam eden Türkiye Basketbol Şampiyonası A Grubunda İzmir Menemen Lisesini 61-16 yenerek çeyrek final Denizli etabını 1.lık ile bitirerek yarı finale yükseldiler. 14 Şubat'ta başlayacak yarı finaller için takımımızın ve emektar beden eğitimi öğretmenlerinin başarılarının devamını diliyoruz.

Takımımız

Nazlı Şavlak
Melis Duman
İlayda Bekdemir
İrem Ünlü
Pelin Ünlü
Ülkü Büşra Çoban
Mina Ekal

Şerife Çelik
Pınar Zor
Buse Türkeri
Ece Saygut
Ecenaz Olcay
Doğa Tok
Selin Erhan

Umut ÖRE

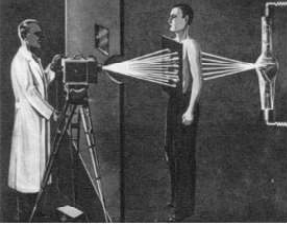
ZUNGENBRECHER (Tekerlemeler)

Manche Mönche
sind in München.
Fischers Fritze fischt frische Fische.
Frische Fische fischt Fischers Fritze.
Schwarze Katzen kratzen
mit schwarzen Tatzen.
Drei bärtige Reiter reiten
rasend über graue Berge.

thegermanprofessor.com

DEUTSCHE ERFINDUNGEN UND ENTDECKUNGEN

	- RÖNTGENSTRAHLEN - ASPIRIN - ZAHNPASTA - FERNSEHER - MP3 - AUTOMOBİL - AIRBAG - BUCHDRUCK - KONTAKTLINSEN - KAFFEEFILTER	
		
		

COMICS

EDUCATION

It was another random day at school. Everybody was studying for their goals, when I found myself staring at them, lost in my own thoughts. Soon, my teacher noticed what was going on and asked if everything was alright. Exactly in that moment, I couldn't find a single thing which was even partially alright.

How could it be? When you are only 17 and have to make such a big decision about your future? When you only know what you don't want? When you don't fully believe in yourself? And worst of all when you are scared of regret...

So I replied, "Yes, everything is alright miss, thank you." Not that it was, but because it was the easiest answer to give. The next day she came with papers in her hand a lovely smile that warmed my heart. She printed out study plans to choose the most suitable, universities of all around the World, and subjects from every kind. She sat down with me and asked me to imagine, set my goal, work and work till I ace it.

And I did. Ten years have passed since that day. Today I'm a full time teacher. I stand where I am today because of her inspiration, because she believed in me when no one else did, because she was kind and understanding. And I wanted to be just like her, being able to inspire next generations. As the great leader said, "Teachers are the one and only people who save nations."

İstanbul deyince aklıma martı gelir
Yarısı gümüş, yarısı köpük
Yarısı balık yarısı kuş
İstanbul deyince aklıma bir masal gelir
Bir varmış, bir yokmuş
İstanbul deyince aklıma Gülcemal gelir
Anadolu'da toprak damlı bir evde
Gülcemal üstüne türküler söylenir
Süt akar cümle musluklarından
Direklerinde güller tomurcuklanır
Anadolu'da toprak damlı bir evde çocukluğum
Gülcemalle gider İstanbul'a
Gülcemalle gelir
İstanbul deyince aklıma
Bir sepet kınalı yapıncak gelir

Bedri Rahmi EYÜBOĞLU